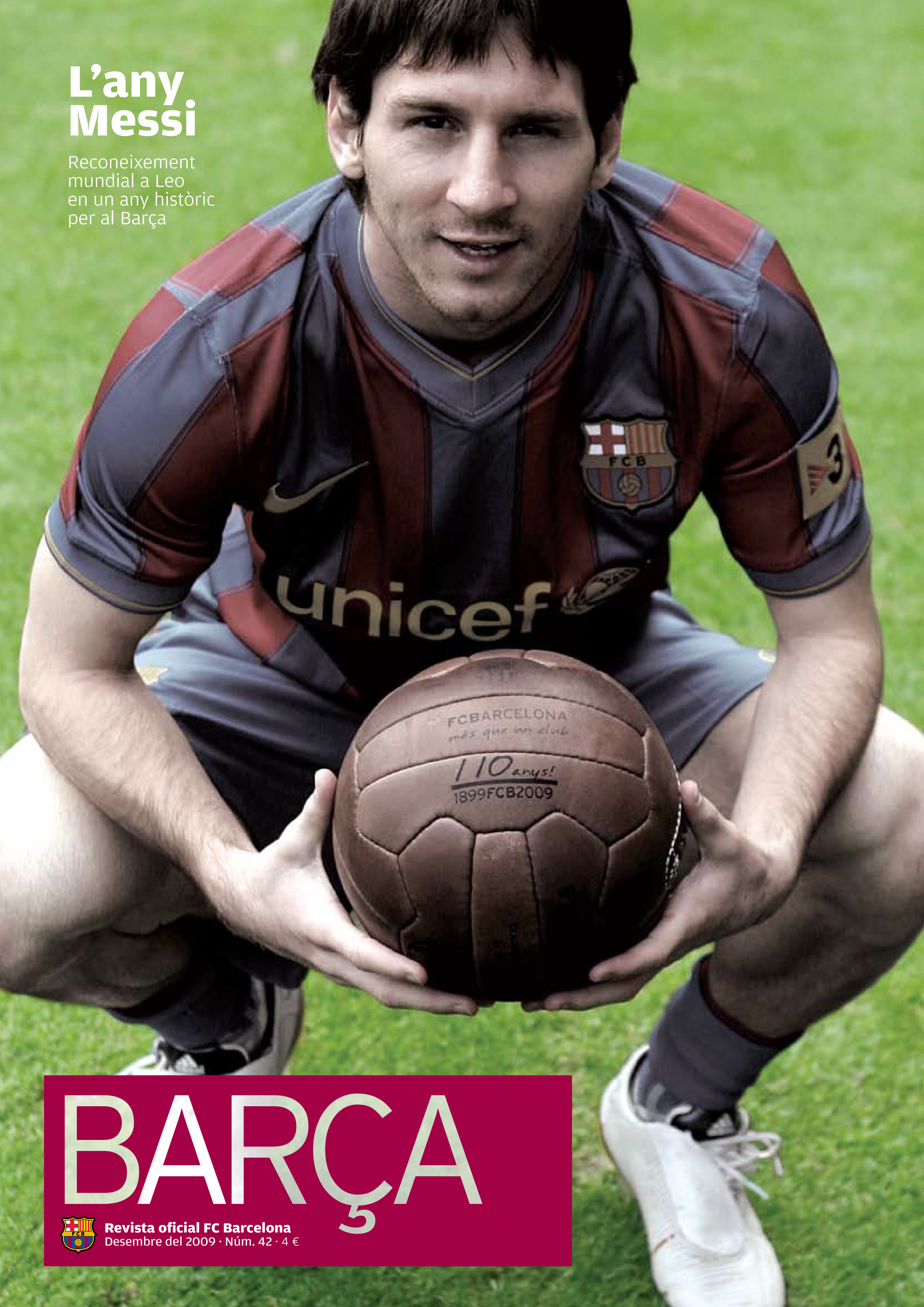

L'any Messi
Reconeixement mundial a Leo en un any històric per al Barça
unicef
FCBARCELONA
més que un club
110 anys!
1899FCB2009
BARÇA
Revista oficial FC Barcelona
Desembre del 2009 · Núm. 42 · 4 €

Un canvi tranquil

Durant anys el futbol era entrega, córrer molt i suar la samarreta. El futbol, per molts, era posar-hi els nassos. En el cas del FC Barcelona, impregnats de l'escola holandesa dels 70 —liderada per Rinus Michels—, aquesta visió va perdre vigència fins a quedar superada, sobretot amb el Dream Team. La força per la força es va substituir per una idea mecànica del joc, de peces i funcions, on la intel·ligència, la posició i saber què es vol fer amb la pilota van triomfar, passant per davant de l'èpica.

Aquesta manera d'entendre el futbol troba en el Barça actual la seva màxima expressió. Talent i intel·ligència fan equip, es donen la mà i s'acompanyen del compromís i de la convicció. De fet, d'aquesta manera el Barça ha guanyat cinc títols consecutius —i podrien ser sis, si a Abu Dhabi les coses van bé.

Aquest trajecte per la filosofia del futbol ens porta a la conclusió que el futbol en si mateix és una lliçó de vida.

Per guanyar es necessita autoexigència, capacitat de reacció —quan les coses es torcen o es reacciona, o es perd—, adaptabilitat a les noves circumstàncies —l'equip contrari també juga i sap com contrarestar-te— i un cert sentit crític. La por dels mals resultats fa que els clubs siguin realitats vives, fetes de canvi constant.

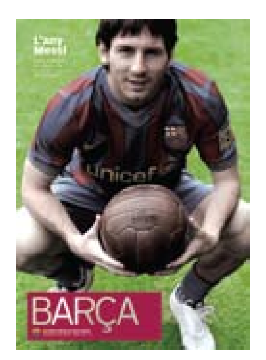
El futbol com a mirall és d'una vivesa extraordinària. I potser perquè diàriament treballem amb aquest material humà i amb els intangibles del futbol, la REVISTA BARÇA s'ha plantejat el canvi. No és ni un rampell ni una frivolitat estètica. En arribar al número 42 canviem per consolidar una publicació que en els últims set anys ha estat molt ben valorada pels socis del club.

Ens movem per adequar la revista al pas del temps, aprofitant les possibilitats que ens presenten les noves eines gràfiques. No venim del no-res. Som hereus d'una llarga tradició de publicacions, i, a la vegada, tenim l'obligació de satisfer l'exigència que defineix el propi club. Ara fem un pas endavant.

Potenciem la personalitat i la funcionalitat de la REVISTA BARÇA, amb l'objectiu d'ajudar l'ull del lector, marcant un nou camí gràfic, que afavoreixi la lectura. També ens movem per reafirmar-nos. Volem cridar l'atenció del lector i ho fem a partir de la renovació. A partir d'ara el format també és més petit, però se'ns podrà llegir millor.

CANVIEM PER MILLORAR. NO VENIM DEL NO-RES, PERÒ EL FUTUR S'ESCRIU MIRANT ENDAVANT

Aquest canvi coincideix amb el 110 aniversari. En aquest número, recuperem els perquès de l'obra que Antoni Tàpies va crear per al centenari i entrevistem Agustí Montal, el president del 0 a 5 al Bernabéu. Mirem enrere, però sabem que el futur, si s'escriu, s'escriu mirant endavant. La presència de Leo Messi a la portada és, en aquest sentit, tota una declaració d'intencions. El millor està per arribar. Per al futbol, per a la revista i per al Barça.

DESEMBRE DEL 2009

EDITA Futbol Club Barcelona Av. d'Arístides Maillol s/n 08028 Barcelona **T** 902 1899 00 **F** 93 411 22 10 revista@fcbarcelona.cat **DIRECTOR** Toni Ruiz **SUBDIRECTORS** Eduard Pujol i David Saura **REDACTORS** Roger Bogunyà, David Carabén, Xavier Catalán, Jordi Clos, Vanessa Forns, Jaume Marcet, Míriam Nadal, Sergi Nogueras, José M. Lázaro, Marc Parramon, Carles Santacana, Sandra Sarmiento, Anna Segura i Manel Tomàs **REDACTORS EN PRÀCTIQUES** Levi Mauriz i Jordi Secall **COL·LABORACIÓ ESPECIAL** Fundació Antoni Tàpies **REVISIÓ LINGÜÍSTICA** Jofre Garcia i Amèlia Casas **ART I DISSENY** Anna Prats **COMPAGINACIÓ I MAQUETACIÓ** Anna Prats i Dolça Vendranas **FOTOGRAFIA** Centre de Documentació i Estudis FCB, Àlex Caparrós (FCB), Miguel Ruiz (FCB), Arxiu Seguí (FCB), Família Miyagata, Rafael Villalgordo i www.teledeportes.com.py **PUBLICITAT** FC Barcelona Departament Comercial i de Màrqueting **F** 93 496 36 72 **IMPRESSIÓ** Rotocayfo **TIRATGE** 145.500 exemplars **DIPÒSIT LEGAL** B-40053-02 **PAPER** Estucat mat ecològic lliure de clor de 70 g.

La publicació no es reponsabilitza de les opinions expressades en les col·laboracions externes.
La redacció d'aquest número s'ha tancat el 30 de novembre del 2009.

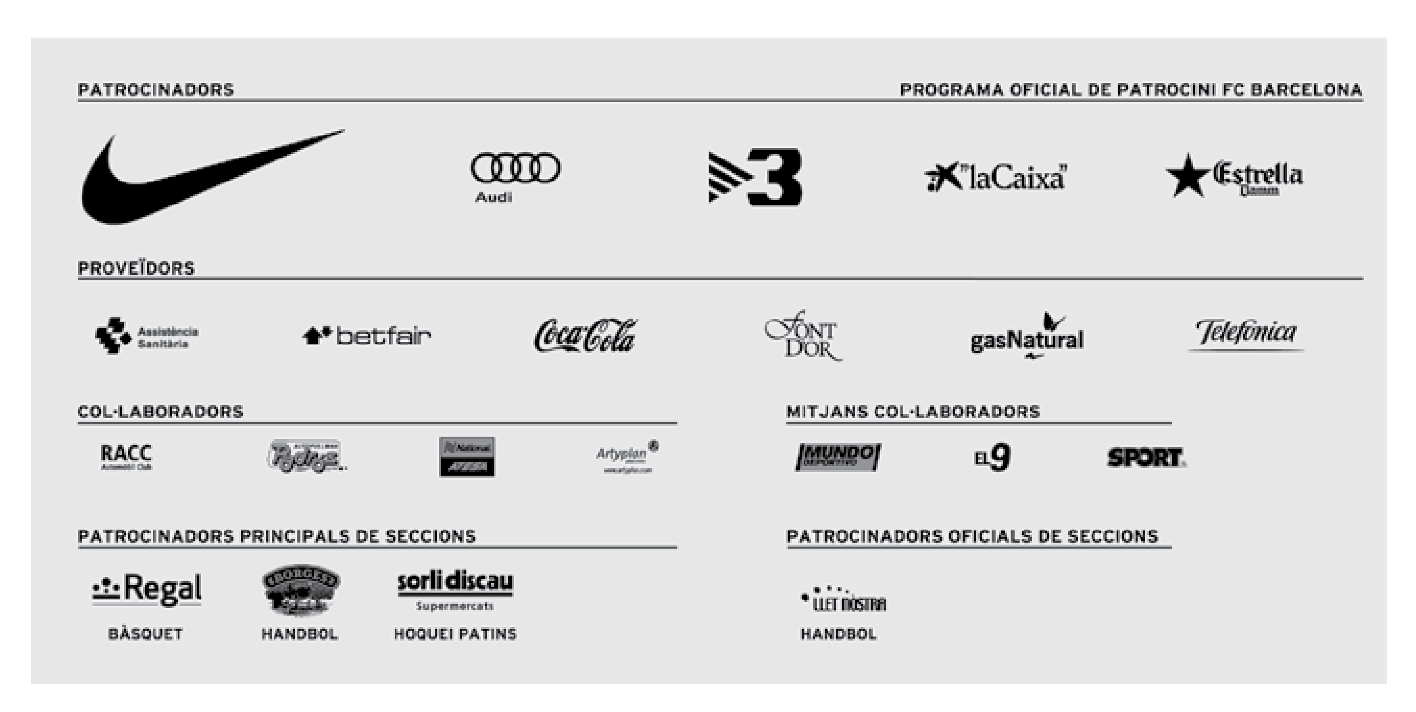
FCBRECICLA

CTR360
JA TENS LA PILOTA. I ARA QUÈ??
REP. CONTROLA. DISTRIBUEIX. AVANÇA,
LOCALITZA EL TEU NOU I DONA-L'HI FET.
TRIA LES NOVES NIKE CTR360.
DOMINA
EL CONTROL
MARCA LA
DIFERÈNCIA
NIKEFOOTBALL.COM

SUMARI [ ]

tota la informació del Barça a **www.fcbarcelona.cat**

Realitat o ficció?

La lluita, la rep i la controla. Leo Messi amb la pilota als peus. Retalla, encara, dribla. S'atura. Se'n va. Torna. La toca, la mima, la cuida i la xuta. El '10' juga, l'argentí inventa, el crac fascina. Leo Messi fa possible l'impossible. A dins i fora de l'àrea. La pilota té vida i veiem allò que ni tan sols havíem sabut imaginar. Amb una pilota als peus, al Camp Nou o lluny de l'estadi, per tot el món. Messi, realitat o ficció

L'últim emperador

Roma sempre anirà lligada al nom del nou Pilota d'Or. Va volar més alt que ningú per refermar-se com el nou geni del futbol mundial. Messi, un nom per a la història

T Sandra Sarmiento F Miguel Ruiz - FCB

No fa gaires anys apareixia en un anunci demanant que recordessin el seu nom. Pot estar tranquil. Ningú l'oblidarà mai. El nou pilota d'Or ja és un d'aquells futbolistes de llegenda. Com ho van ser abans Luis Suárez (1960), Johan Cruyff (1974), Hristo Stòitxkov (1994), Rivaldo (1999) i Ronaldinho (2005). Ara és el torn de l'estrella argentina. "De petit pensava a guanyar aquests premis. Després, quan vaig arribar al primer equip del Barça, aquests reconeixements passaven a ser secundaris. Però és com un somni fet realitat. Per a mi i per al meu pare també. Per tot el que hem passat junts".

Quan li preguntes si és el millor jugador del món, exhibeix la seva timidesa. "M'afalaga que m'ho diguin perquè hi ha jugadors molts bons, però també em fa vergonya. Si sóc el millor jugador del món o no ho deixo per a la gent". Diu que se sent "un més", però tothom sap que no és veritat.

Messi ha arribat al cim després de protagonitzar una increïble ascensió. Va aparèixer als ulls del món sencer la nit d'un 24 d'agost. Una nit d'estiu. La del Gamper amb la Juventus el 2005. Fabio Capello va quedar hipnotitzat per l'estrella argentina. I el Barça es va adonar que havia trobat una joia. "No oblidaré mai aquell partit. Sobretot amb la reacció de la gent al Camp Nou". L'estadi es va emocionar pel que acabava de veure sobre la gespa. Perquè el seu joc evoca futbol autèntic. I l'acompanya sempre el record d'un altre geni, Maradona.

> "DE PETIT PENSAVA A GUANYAR AQUESTS PREMIS. ÉS UN SOMNI"

Per què? Per jugades antològiques com la del gol al Getafe a la Copa. No havia nascut, quan Diego Armando Maradona es va convertir el 24 de juny del 1986 a Mèxic

Seattle, als seus peus. Messi va visitar l'Space Needle, l'estiu passat.

en el *barrilet còsmic*. 21 anys després l'acció es va tornar a repetir a Barcelona. Leo es va disfressar de Maradona. Van ser 13 segons màgics. El seu millor gol. "Per la jugada, per com va passar, per tot el que es va viure, pel que es va dir. Va ser molt especial."

Messi s'ha fet tan gran, tan immens, que s'ha convertit en un gegant de 22 anys. A Roma, al cel de l'estadi olímpic, Messi va quedar suspès en l'aire. Com si flotés. Fins que la pilota va arribar al seu cap i va completar una nova meravella. "Fa uns anys, quan al vestidor jugàvem al futbol-tennis, l'Àngel Mur sempre em deia que ningú coneixia el meu fort. Mai tenia la sort de fer un gol de cap i aquell dia se'n va adonar. L'any passat va ser perfecte."

Messi somriu. Bon senyal. És feliç. Però no fa tant les lesions el perseguien amb insistència. Semblava que els seus músculs no suportaren la velocitat del seu futbol. "És el pitjor i toco fusta." Fa tres anys no va jugar la final de París. La seva cuixa dreta es va esquinçar en l'enfrontament de vuitens amb el Chelsea. "Van ser moments de mala sort i res més."

Aquella commovedora abraçada amb Rijkaard no l'ha oblidada el Camp Nou. Tampoc Messi. "Ell em va fer debutar, em va donar molta confiança. Per a mi va ser fonamental. Hi havia partits que no em posava a l'onze i jo m'enfadava. I ara sé que era el millor per a mi. Li agraeixo molt tot el que ha fet per la meva carrera."

Amb Rijkaard es va estrenar en un amistós a Porto amb 16 anys i el seu futbol va créixer amb el tècnic holandès. Amb Guardiola ha adquirit la maduresa esportiva. "És important com et fa sentir dins i fora del camp. És una persona que mira molt l'aspecte humà."

Messi està tranquil. Humil ja ho és des de sempre. Tot va molt ràpid però ell sempre toca de peus a terra. I juga com ho feia quan tenia cinc anys a la seva ciutat, Rosario. Amb la primera pilota que li va regalar la Celia, la seva àvia materna. Ella va ser qui el va introduir en això del futbol. Ella va insistir que el deixessin jugar a l'infantil del Club Grandoli. "Jo era petit i l'àvia sempre ens portava, a mi i a tots els seus néts, a jugar en un camp de terra. Una vegada vam anar a veure el meu cosí que jugava en un equip dos anys més gran que jo. Però l'àvia va insistir tant, que li van fer cas i em van deixar jugar. Quan vam arribar a casa, la Celia li va dir als meus pares: compreu-li unes botes que el nen jugarà a futbol. Així va començar tot."

"PER LA JUGADA, PER COM VA SER, EL MILLOR GOL ÉS EL DEL GETAFE"

Una aventura que el va portar al Camp Nou amb 13 anys, acompanyat del Jorge, el seu pare. Buscant que el Barça li pagués un

Messi, relaxat davant les càmeres. L'argentí somriu en una entrevista recent.

tractament amb hormones de creixement que ningú li costejava a l'Argentina. "Jo, la veritat, és que no entenia gaire què passava. Com que no m'impedia fer res del que a mi m'agradava, mai li vaig donar importància".

Va venir a Barcelona al setembre del 2000 a passar una prova. "Anava cada tarda a entrenar i l'últim dia em van dir que faríem un partit". Al camp 3, annex al Miniestadi, amb l'Infantil A que s'enfrontava al Cadet. "M'havia de veure Rexach, que decidia si m'agafaven o no." Va signar a l'instant, en un tovalló de paper, perquè el Charly va veure en aquell nen escanyolit d'1,40 talent pur.

"NO MARXARIA MAI A CAP EQUIP. AQUÍ HO TINC TOT. PER QUÈ CANVIAR?"

Ara ja fa gairebé 1,70 i s'ha unit al Barça de per vida. Fins al 2016. El club li va presentar el contracte més alt que se li hagi ofert mai a un futbolista al Camp Nou. "No marxaria mai a cap equip perquè aquí ho tinc tot. Formo part del club més gran del món, visc en una ciutat meravellosa. Per què canviar?." La seva progressió ha estat tan brutal que s'ha convertit en el pilar del projecte esportiu i de l'entitat. "En el que menys penso és en els diners. Jugo al futbol perquè em diverteix, perquè m'agrada, perquè sempre m'ha agradat. I, pel que fa a la resta, em dedico a viure i que la meva família estigui bé."

Messi viu allunyat de tot el soroll mediàtic. Sempre al costat del la seva gent. Del seu pare i del seu germà Rodrigo. Sense creure en res del que passa al seu voltant. "Sóc el mateix de sempre i no deixaré de fer les coses que feia abans. Prefereixo sortir i trobar-me amb la gent que quedar-me tancat a casa."

El nou geni del futbol mundial té encara marge de millora. "Un futbolista mai deixa d'aprendre. M'agradaria saber llançar les faltes." I només viu per aquest esport. Fora del camp no vol saber res de la pilota. "No m'agrada veure els partits per televisió. Ni les jugades, res. Quan tot això s'acabi, crec que estaré lluny del futbol. M'agrada jugar-lo, però no m'agrada veure'l. No vull ser entrenador ni res que s'hi assembli."

Gaudim-lo, ara que podem.

MESSI, LA MARCA. UNA ICONA PUBLICITÀRIA

En el nou ordre del futbol mundial, Leo Messi s'ha convertit en el millor jugador del 2009. Amb 22 anys és el monarca del present. És el número 1 mundial dins del terreny de joc, però també ho és fora del camp. Transmet valors com la senzillesa o la solidaritat. L'any 2007 va posar en marxa la seva fundació. "Sempre li vaig comentar a la família que quan poguéssim engegaríem aquesta iniciativa.
És una manera de retornar tot allò que m'han donat." Però, a banda de la Fundació Messi, l'argentí també és una icona publicitària. La màgia, la velocitat o la rebel·lia van lligats a la imatge de Leo i l'empresa que comercialitza la seva imatge té molt clar que aquests han de ser els valors de la seva marca.

Messi i la pilota, amics inseparables.

1 El seu debut al primer equip, en un amistós, a l'estadi del Porto. 2 Celebració del primer gol oficial, contra l'Albacete, al 2005. 3 El Gamper contra la Juventus va significar l'eclosió internacional del crac argentí. 4 Hat-trick contra el Madrid en un partit de bojos (3-3). 5 El gol contra el Getafe el va acostar a la llegenda de Maradona. 6 I Roma, celebració després d'un 2-0 definitiu.

MESSI I LA PILOTA, FIDELITAT ETERNA

Leo Messi és capaç de passar del zero al cent en pocs segons i amb la pilota enganxada als peus. Les cames executen amb precisió el que el seu cap ha visualitzat en dècimes de segon. Té tècnica i velocitat. Qualitats que li permeten desbordar com ningú. I no s'arronsa mai. És valent. Tingui qui tingui al davant. Afronta cada partit com una final. Ja siguin equips grans o petits. La Juventus, el Getafe o el Manchester ja formen part de la seva vida. Com el tercer gol del seu hat-trick al Madrid. "Vaig veure la passada de Ronaldinho, que em va mirar, i m'ho vaig jugar tot per arribar abans que Helguera. I abans de topar amb Sergio Ramos vaig xutar creuat. Amb tota la meva força. Va ser boníssim."

El 'netbook' dels campions

www.CompraEstrella.es

Compra Estrella

Et presentem el portàtil que t'emocionarà més: el ***netbook*** **oficial del FC Barcelona**. Amb l'equipament de tot un campió: un potent processador Intel Atom, pantalla de 10,1", el nou Microsoft Windows 7 Starter, l'estalvi de pantalla dinàmic amb contingut del Barça, actualització automàtica del calendari dels pròxims partits, la classificació de la Lliga i les últimes novetats blaugrana, a més d'un complet arxiu multimèdia amb vídeos, àudio i fotografies dels teus ídols.

En vols un? **Aconsegueix-lo a www.CompraEstrella.es** i te'l durem a casa totalment de franc. I si el compres amb la **Visa Barça**, el podràs pagar còmodament en 3 mesos, sense interessos.

Parlem?

unicef
LFP
10

ADN blaugrana

L'impacte de l'estil Barça en l'esclat de Messi com una primera figura mundial és indiscutible. Des de la seva arribada al club Lionel ha jugat en set equips del planter blaugrana, un període en què va aprendre a jugar al servei de l'equip

T Jaume Marcet
F Arxiu FCB / Rafael Villalgordo

Seria tan bo Leo Messi si no s'hagués format al futbol base del Barça? Va ser important el que va aprendre en els set equips de les categories inferiors del club? Per què li va costar tan poc adaptar-se a l'equip de Rijkaard quan va fer el salt procedent del filial?

Per respondre a aquestes preguntes, recorrem al seu primer entrenador a la casa, Xavi Llorens: "Tinc clar que el seu pas pel nostre futbol base ha estat el millor per a Leo. Ha estat als millors camps, amb companys boníssims i amb entrenadors que han insistit perquè posi el seu gran talent al servei de l'equip". L'actual entrenador del futbol femení blaugrana aporta un altre argument de pes: "En un altre club, Messi hagués estat el millor a anys llum dels seus companys i tot el pes ofensiu l'hagués portat ell. Aquí, amb Piqué, Cesc o Vázquez al costat, els esforços es repartien i, a més, els rivals no sabien a qui havien d'aturar".

L'ESTIL TÈCNIC DEL JOC DEL BARÇA VA AFAVORIR LA SEVA ADAPTACIÓ

L'estil del Barça, ofensiu i creatiu, també ha estat una benedicció per a la formació del jugador de Rosario. Albert Benaiges, entrenador de Leo a la temporada 2001/02 amb el Cadet B i coordinador de les categories inferiors, creu que "en un altre club que donés més importància a l'aspecte físic, que entrenessin menys amb la pilota, potser no hauria jugat. Però nosaltres pretenem formar jugadors ràpids i tècnics, i no ens fixem tant en l'alçada i la força". Per tant, la manera d'entendre el joc del Barça és, segons Benaiges, "la ideal per a jugadors com ell, que tenen en la creativitat i l'enginy les seves armes". Tot i això, Benaiges reconeix que un crac com Messi, jugués on jugués, no perdria mai "la seva esquerra, la velocitat, el gol i la implicació". Els inicis de Messi al Barça no van ser fàcils. Tot just arribar i després de jugar dos partits amb l'Infantil B, el març del 2001, va tenir una lesió que va fer que es perdés la resta de la temporada.

Inicis amb dificultats

En el curs següent, no va poder competir fins al mes de gener del 2002 a causa de problemes burocràtics. Pau Torres, actual porter del Sant Andreu i company de Leo aquella temporada, recorda com aquella situació afectava l'estat anímic de l'argentí: "El primer dia que el vaig veure s'estava en un racó. Era molt petitet i callat, gairebé no parlava". Quan la pilota entrava en joc, Torres va comprovar que el caràcter de Messi es girava com un mitjó: "A l'hora d'entrenar era més ràpid i viu que ningú. Li canviava l'expressió de la cara, en un camp de futbol era feliç". Aquesta felicitat, però, no va ser completa durant el període que no podia jugar a causa de la reclamació que va fer a la FIFA el Newell's Old Boys, el seu anterior club, i que va retardar el seu trànsfer. Benaiges relata que el jugador "estava tranquil però trist, però s'entrenava de manera espectacular". Aquesta capacitat futbolística i personal va començar a fer-se palesa a Itàlia. "En un torneig que vam jugar allà al final de la temporada i contra els millors equips del país, es va deixar anar. Fins aleshores es mostrava molt tímid i humil. A Itàlia, amb moltes hores de concentració plegats, es va mostrar més obert i dialogant amb els companys".

Amb el trànsfer a la mà, a la temporada 2002/03 ho va guanyar tot amb el Cadet A d'Àlex García, en el qual formava una columna vertebral de somni amb Piqué i Cesc. El curs 2003/04 va ser de bogeria. En una mateixa temporada Messi va començar amb el Juvenil B, però ben aviat va fer el salt al Juvenil A, el Barça C i el Barça B. Per si no n'hi hagués prou, va debutar amb el primer equip en un amistós a Porto. Cinc categories en una mateixa temporada. Un fet que, per Albert Benaiges, "suposa una lliçó per

FEDERACIÓ CATALANA DE FUTBOL
LLICÈNCIA PROVISIONAL
- 6 MARÇ 2001
TEMPORADA: 2000-2001
INFANTIL
Nom del jugador LIONEL ANDRES
1r. Cognom MESSI
2n. Cognom
Club FUTBOL CLUB BARCELONA
Núm. 1001 Data de naixement 24 06 1987
FUTBOL CLUB BARCELONA 1899
Signatura del jugador

FEDERACIÓ CATALANA DE FUTBOL
15 FEB. 2002
C
TEMPORADA: 2001-2002
CADET
Nom del jugador LIONEL ANDRES
1r. Cognom MESSI
2n. Cognom
Club FUTBOL CLUB BARCELONA
Núm. 1001 Data de naixement 24 06 1987
DNI Núm. NIF
FUTBOL CLUB BARCELONA 1899
Signatura del jugador

1

2

a tots els jugadors". "No he vist mai ningú amb tanta humilitat i gust per jugar al futbol, que acceptés jugar on li diguessin sense protestar mai, amb tanta alegria i amor pel club", comenta Benaiges, que afegeix: "Pujar categories agrada a tothom, però la grandesa de Messi aquella temporada és que, després de jugar amb el Barça B, va baixar a jugar la Copa amb el Juvenil A o l'última jornada de Lliga decisiva amb el Juvenil B".

Un creixement al costat de Barça TV
Messi és un crac del segle XXI. I, per tant, sotmès a l'atenció dels mitjans de comunicació. I, en aquest cas, el canal de televisió del club ha tingut un pes específic. A Barça TV les genialitats del petit Leo no van passar desapercebudes des que va debutar amb l'Infantil B. El primer contacte entre l'argentí i la televisió blaugrana es va produir l'any 2001. Canal Barça (antiga denominació de Barça TV) oferia en directe, des dels camps annexos al Mini, el segon partit oficial de Messi amb la samarreta del Barça. Però els teleespectadors no es van poder adonar del talent d'aquell nen de 13 anys perquè als tres minuts del partit es va fer una lesió al turmell que el va mantenir dos mesos de baixa mèdica. El dia que reapareixia, ara ja amb el Cadet B, va ser el setembre de l'any 2001. El petit Messi era entrevistat a Catalunya per primera vegada en una televisió del país. Amb una gran timidesa, Lionel assegurava: "Tenia moltes ganes de tornar a jugar després de la lesió i espero haver-ho fet bé".

EN LA TEMPORADA 2003/04, MESSI VA JUGAR EN CINC EQUIPS DEL PLANTER

Els problemes burocràtics que van endarrerir el seu debut oficial fins al mes de febrer de l'any següent, ja al 2002, van ser un dels arguments del primer reportatge extens de televisió amb Messi com a protagonista. Canal Barça va oferir un espai d'un quart d'hora en què s'explicava la història del somni d'aquell nen de 14 anys que havia deixat l'Argentina per triomfar al Barça. En aquell reportatge fet a can Messi, els pares donaven detalls de l'adaptació del seu fill a Barcelona mentre el menut Leo confessava qui era el seu ídol: "Aimar és el jugador que més m'agrada, m'encantaria assemblar-m'hi". En els programes *Tot Barça* espais dedicats al futbol base, Messi compartia protagonisme amb Sergio García, Bojan o Piqué.

La seva primera entrevista en un plató de televisió va ser també a Canal Barça, a la tardor de l'any 2003. Lionel confessava un pensament que, amb el pas del temps, no ha variat gaire: "Estic més nerviós ara, amb tants focus en aquest plató, que si hagués de jugar amb el primer equip". A la primavera del 2004 Barça TV va emetre un reportatge en què reunia les dues grans esperances del planter. Els escollits van ser Messi i Bojan. El de Linyola jugava a l'Infantil A del Barça, mentre que Messi ja havia debutat amb el Barça B. Tots dos tenien dubtes sobre les virtuts de l'altre que van voler aclarir. Messi preguntava a Bojan: "Quin secret tens per marcar tants gols?", mentre que Krkic interrogava l'argentí: "Com t'ho fas per saltar amb tanta rapidesa de categoria". Barça TV va aplegar dos jugadors que uns anys més tard coincidirien al primer equip de la mà de Rijkaard.

El debut de Messi amb el primer equip en un amistós jugat a Portugal també va tenir Barça TV com a testimoni. L'endemà de la seva estrena amb 'els grans' tant el jugador com el seu pare van veure les primeres imatges d'aquell partit als estudis de Barça TV. I després, el seu primer gol amb el Barça contra l'Albacete, el golàs contra el Getafe... Als espectadors de Barça TV l'èxit de Messi no els va agafar de sorpresa, ells ja estaven avisats des de feia temporades.

1 Messi començava a destacar al Cadet B **2** Amb el Cadet A ho va guanyar tot **3** En el curs 2004/05 Leo va alternar el Barça B amb el primer equip **4** Messi esclata al Camp Nou i guanya la Lliga i la Champions en la temporada 2005/06 **5** Tot i patir algunes lesions Messi es guanya la confiança total de Rijkaard **6** Amb Guardiola es converteix en peça clau del triplet **7** Una imatge actual de Messi.

Leo Messi, en la temporada 2003/04, en un partit de Copa del Rei juvenil contra la Reial Societat.

GUILLERMO HOYOS, LA CONNEXIÓ ARGENTINA

"Jo he jugat amb Diego i puc dir que Leo és el més semblant que he vist a Diego en la meva vida". Aquesta reflexió la va fer Guillermo Hoyos, a l'agost del 2003, al director del futbol base del club d'aleshores, Josep Colomer. Hoyos, que va ser company de vestidor de Maradona amb el Boca Juniors, va entrenar durant dues temporades el Juvenil B del Barça (2003/05) i va coincidir amb Leo a començaments de la temporada 2003/04. Hoyos només va poder dirigir dos partits oficials amb Messi a l'equip, però en va tenir prou per apreciar-ne el talent: "Jo estava encantat que Leo pugés de categoria com si res, era un noi a qui no es podia frenar... Durant la pretemporada vam jugar un torneig al Japó, on tothom va quedar bocabadat". La coincidència de nacionalitats va facilitar que el jove futbolista i el tècnic tinguessin ben aviat una connexió especial: "Puc dir amb orgull que encara mantinc una amistat amb Leo i és el mateix noi de llavors. Jo sempre li dic que és un artista que pinta amb els peus".

DSQUARED²

OFFICIAL FC BARCELONA PARTNER www.dsquared2.com

110 anys dates

29 de novembre del 1899: El suís Joan Gamper funda el FC Barcelona. El primer president és l'anglès Gualteri Wild.

8 de desembre del 1899: Primer partit disputat a l'antic Velòdrom de la Bonanova: FC Barcelona, 0 - Colònia Anglesa de Barcelona, 1.

18 de novembre del 1900: Primer partit al camp de l'Hotel Casanovas: FC Barcelona, 0 - Hispània, 0.

23 de novembre del 1901: Primer partit al camp de la carretera d'Horta: FC Barcelona, 4 - Calliope, 0.

23 de març del 1902: Conquesta de la Copa Macaya, el primer títol de la història del Barça, amb el triomf al terreny del Català per 0-15.

26 de febrer del 1905: Primer partit al camp del carrer Muntaner: FC Barcelona, 2 - Català, 3.

2 de desembre del 1908: Gamper assoleix la presidència per primer cop i salva el club de la desaparició.

14 de març del 1909: Inauguració del camp del carrer Indústria, primer terreny de joc propietat del club, amb capacitat per a 6.000 espectadors. Primer partit corresponent al Campionat de Catalunya: FC Barcelona, 2 - Català, 2.

26 de maig del 1910: Es conquereix per primera vegada el Campionat d'Espanya en derrotar a la final, disputada a Madrid, l'Español de Madrid per 3-2.

25 de febrer del 1912: Debut del filipí Paulino Alcántara, màxim golejador de la història del club (357 gols en 357 partits).

7 d'abril del 1912: Conquesta del Campionat d'Espanya en derrotar, al camp del carrer d'Indústria, la Gimnàstica de Madrid per 2-0.

23 de març del 1913: Després de dos partits acabats en empat (2-2 i 0-0), es guanya la final del Campionat d'Espanya en vèncer la Reial Societat per 2-1. Els tres partits es disputen al camp del carrer d'Indústria.

31 de maig del 1919: Ingressen a l'equip els mítics jugadors Ricardo Zamora i Josep Samitier.

2 de maig del 1920: Victòria al Campionat d'Espanya en guanyar a la final, disputada a Gijón, l'Athletic Club de Bilbao per 2-0.

14 de maig del 1922: Es guanya el Campionat d'Espanya en derrotar a la final, a Vigo, la Real Unión d'Irun per 5-1.

20 de maig del 1922: Tres mesos després d'haver-se col·locat la primera pedra (19 de febrer) s'inaugura el camp de Les Corts, anomenat *La catedral del futbol*, que al principi té capacitat per a 22.000 espectadors. Successives ampliacions deixaran la capacitat de l'estadi en 48.000 persones.

7 i 8 de desembre del 1924: Celebració de les noces d'argent del club, que ja compta amb 12.207 socis.

10 de maig del 1925: Nou triomf al Campionat d'Espanya amb la victòria a la final, disputada a Sevilla, davant l'Arenas de Getxo (2-0).

14 de juny del 1925: En plena dictadura del general Primo de Rivera, en un partit disputat al camp de Les Corts, el públic barcelonista xiula l'himne espanyol. Com a represàlia, les autoritats militars decreten la clausura de totes les activitats al club durant sis mesos i Gamper es veu obligat a abandonar la presidència del Barça per sempre més.

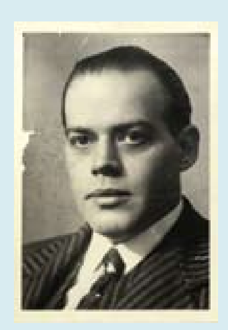
16 de maig del 1926: Es guanya el Campionat d'Espanya gràcies a la victòria aconseguida a la final, a València, davant l'Atlètic de Madrid per 3-2.

29 de juny del 1928: El FC Barcelona guanya la final del Campionat d'Espanya contra la Reial Societat a Santander. Es necessiten dos desempats (els dos primers partits acaben amb empat a un gol) per decidir el resultat final (3-1) i destaca la valentia del porter barcelonista, l'hongarès Franz Platko, que continua al camp després d'haver rebut una puntada de peu al cap.

30 de juny del 1929: El Barça s'adjudica la primera edició del Campionat Nacional de Lliga en vèncer en l'última jornada l'Arenas de Getxo per 0-2.

30 de juliol del 1930: Mor Joan Gamper.

6 d'agost del 1936: Començada la Guerra Civil espanyola, el president del club, Josep Suñol, destacat polític d'esquerres, és assassinat per uns soldats rebels feixistes prop de Madrid.

20 de juny del 1937: Inici de la gira a Mèxic i els Estats Units amb el partit Amèrica-FC Barcelona (2-0). Alguns jugadors destacats decideixen exiliar-se a Mèxic i França.

Commemorem el 110 aniversari del club fent un repàs a la història. Un recull de 110 efemèrides imprescindibles per al calendari blaugrana

T **Manel Tomàs** **F** **Arxiu FCB**

29 de juny del 1939: Es reprèn l'activitat al camp de Les Corts amb un partit amistós entre una selecció espanyola que vesteix els colors del Barça i l'equip juvenil de l'Athletic Club de Bilbao: els blaugrana s'imposen per 9-1.

9 de juliol del 1939: Debuta el gran davanter César Rodríguez, extraordinari rematador de cap.

13 de març del 1940: Les autoritats dictatorials imposen Enrique Piñeyro com a nou president del club.

21 de juny del 1942: El Barça s'adjudica la Copa d'Espanya en derrotar en la final, a Madrid, l'Athletic Club de Bilbao per 4-3 i, pocs dies després, el 28 de juny del 1942, se salva en la promoció de baixar a Segona Divisió després de vèncer, a Madrid, el Reial Múrcia per 5-1.

16 de juny del 1943: Escàndol de Chamartín. Un Reial Madrid-FC Barcelona de la Copa d'Espanya acaba amb un resultat d'11 a 1 favorable als madridistes. Els jugadors barcelonistes juguen el partit condicionats per les amenaces arbitrals i policíaques. Aquest escàndol provoca la dimissió del president Piñeyro, un home vinculat a la dictadura però honest i sincerament barcelonista.

13 de maig del 1945: Sota la direcció tècnica de Josep Samitier, el Barça aconsegueix matemàticament el seu segon Campionat de Lliga en derrotar en la penúltima jornada l'Athletic Club de Bilbao per 5-2.

20 de setembre del 1946: Agustí Montal Galobart accedeix a la presidència del FC Barcelona i impulsa l'inici de la democratització del club.

11 d'abril del 1948: Triomf al Campionat de Lliga en superar en l'última jornada l'Athletic Club de Bilbao per 3-0.

17 d'abril del 1949: Es guanya la Lliga després de vèncer en l'última jornada l'Espanyol per 2-1.

3 de juliol del 1949: Victòria en la Copa Llatina (primer gran èxit internacional del club) en derrotar en la final, disputada a Madrid, l'Sporting de Lisboa per 2-1.

26 i 27 de novembre del 1949: Celebració de les noces d'or del club, que ja compta amb 25.000 socis.

15 de juny del 1950: Incorporació de la rutilant estrella hongaresa Ladislau Kubala.

27 de maig del 1951: Es guanya la Copa d'Espanya en derrotar a la final, disputada a Madrid, la Reial Societat per 3-0.

6 d'abril del 1952: El Barça guanya la Lliga matemàticament en la penúltima jornada amb el triomf per 7-0 contra el Las Palmas.

25 de maig del 1952: Conquesta de la Copa d'Espanya en derrotar a la final, disputada a Madrid, el València per 4-2.

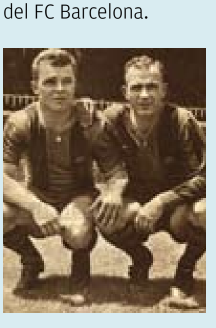
29 de juny del 1952: Èxit a la Copa Llatina en guanyar en la final, disputada a París, l'Olympique de Niça (1-0). Aquests tres títols de la temporada 1951/52 (Lliga, Copa i Copa Llatina), sumats a la consecució de la Copa Eva Duarte i la Copa Martini Rossi van fer que aquesta campanya passés a la història com la de les Cinc Copes.

3 de maig del 1953: Triomf en la Lliga després de derrotar en l'última jornada l'Athletic Club de Bilbao per 3-2.

21 de juny del 1953: Conquesta de la Copa d'Espanya en vèncer en la final, disputada a Madrid, l'Athletic Club de Bilbao per 2-1.

15 de setembre del 1953: Increïble decisió salomònica de la Federació Espanyola de Futbol sobre el *cas Di Stéfano*, que decreta que Alfredo Di Stéfano s'alinearia alternativament amb el Reial Madrid i el Barça segons la temporada, quan els drets legals sobre el jugador argentí eren propietat del club barcelonista. Finalment, el Reial Madrid acaba contractant els serveis de l'as argentí després de la renúncia expressa del FC Barcelona.

16 de novembre del 1953: Els socis elegeixen Francesc Miró-Sans nou president del club en unes insòlites eleccions pseudodemocràtiques en què les sòcies no podien votar.

28 de març del 1954: Col·locació de la primera pedra del Camp Nou.

16 de juny del 1957: Es guanya la Copa d'Espanya en derrotar l'Espanyol a l'estadi de Montjuïc per 1-0.

24 de setembre del 1957: Inauguració del Camp Nou, que té una capacitat inicial de 93.053 espectadors.

1 de maig del 1958: Conquesta de la primera Copa de Fires en derrotar, al Camp Nou, en el partit de tornada de la final, la selecció de Londres (6-0).

12 d'abril del 1959: Sota la direcció tècnica d'Helenio Herrera, l'equip barcelonista guanya la Lliga en la penúltima jornada després d'empatar a un gol al camp de l'Atlètic de Madrid.

21 de juny del 1959: Victòria en la Copa d'Espanya en derrotar en la final, disputada a Madrid, el Granada (4-1).

17 d'abril del 1960: Es conquereix la Lliga en derrotar en l'última jornada el Saragossa (5-0).

4 de maig de 1960: Èxit en la Copa de Fires en vèncer en la final (tornada) el Birmingham al Camp Nou per 4-1.

31 de maig del 1961: Es perd la final de la Copa d'Europa davant el Benfica a Berna (2-3), en un partit marcat per la mala sort.

7 de juny del 1961: Enric Llaudet, nou president.

30 d'agost del 1961: Comiat de Ladislau Kubala amb el partit d'homenatge Barça-Stade de Reims (4-3).

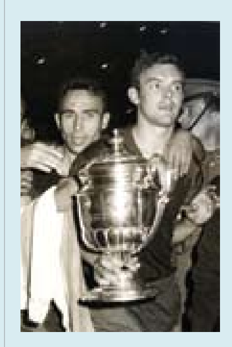
23 de juny del 1963: El Barça es desfà per 3-1 del Reial Saragossa en la final de la Copa d'Espanya, disputada al Camp Nou.

4 de febrer del 1966: Enderrocament del camp de Les Corts. El 18 de maig es ven el solar de Les Corts per 226 milions de pessetes a l'empresa immobiliària Habitat.

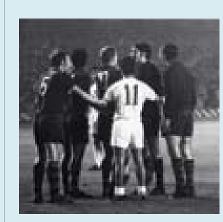
21 de setembre del 1966: Triomf heroic en la Copa de Fires en derrotar en el partit de tornada de la final el Saragossa a domicili (2-4, amb tres gols de Lluís Pujol) després d'haver perdut en l'anada per 0-1 al Camp Nou.

11 de juliol del 1968: El Barça guanya per 1-0 la final de la Copa d'Espanya davant el Reial Madrid a l'estadi madridista. El públic, descontent per la derrota del seu equip, va llançar ampolles de vidre contra els jugadors barcelonistes.

18 de desembre del 1969: Agustí Montal Costa guanya les eleccions a la presidència del club.

6 de juny del 1970: *Cas Guruceta*. El FC Barcelona i el Reial Madrid disputen al Camp Nou un partit de la Copa d'Espanya. L'àrbitre Emilio Guruceta xiula un penal contra el Barça per una falta comesa clarament fora de l'àrea. El matx acaba amb l'eliminació del FC Barcelona, la invasió del terreny de joc d'alguns aficionats i la brutal intervenció de la policia.

4 de juliol del 1971: Conquesta de la Copa d'Espanya en derrotar en una emocionant final, disputada a Madrid, el València (4-3), després de remuntar un 0-2 advers i amb pròrroga inclosa.

22 de setembre del 1971: La Copa de Fires desapareix i es transforma en la Copa de la UEFA. S'organitza una finalíssima entre el primer campió de la Copa de Fires (el FC Barcelona el 1958) i l'últim (el Leeds United el 1971) per decidir quin conjunt es queda el trofeu en propietat. Els blaugranes vencen en aquest partit disputat al Camp Nou (2-1).

23 d'octubre del 1971: Inauguració del Palau Blaugrana i, el dia 30 del mateix mes, de la Pista de Gel.

13 d'agost del 1973: Fitxatge de l'estrella holandesa Johan Cruyff.

17 de febrer del 1974: El Barça goleja al Santiago Bernabéu el Reial Madrid per 0-5.

7 d'abril del 1974: Es conquista la Lliga 1973/74 amb una superioritat aclaparant en derrotar l'Sporting de Gijón (2-4) a cinc jornades del final del campionat.

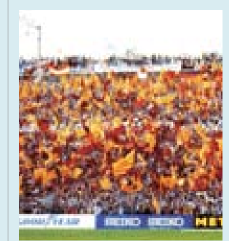
Del 6 de novembre a l'1 de desembre del 1974: Celebració del 75è aniversari del club, que ja compta amb 69.566 socis.

19 d'abril del 1978: Es guanya la Copa del Rei al Las Palmas per 3-1 en la final disputada a Madrid.

6 de maig del 1978: Els socis trien per la via democràtica Josep Lluís Núñez com a nou president del club.

16 de maig del 1979: El Barça conquereix la seva primera Recopa d'Europa en derrotar a Basilea el Fortuna de Düsseldorf per 4 a 3. Un milió de barcelonistes celebren la victòria pels carrers de Barcelona.

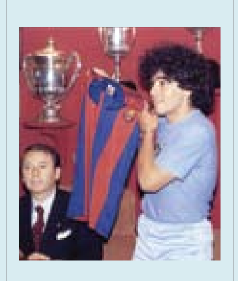

20 d'octubre del 1979: Inauguració de la residència de futbolistes a l'edifici de la Masia.

18 de juny del 1981: Victòria a la Copa del Rei en derrotar a la final, a Madrid, l'Sporting de Gijón per 3-1.

12 de maig del 1982: Segona Recopa. El FC Barcelona venç en la final l'Standard de Lieja (2-1) al Camp Nou.

4 de juny del 1982: Es fitxa l'as argentí Diego Armando Maradona.

24 d'agost del 1982: Inauguració de l'ampliació del Camp Nou, la capacitat del qual arriba als 115.000 espectadors. El 23 de setembre s'inaugura el Miniestadi, camp de joc dels equips filials, amb una capacitat per a 15.000 espectadors.

4 de juny del 1983: Triomf en la Copa del Rei en derrotar el Reial Madrid per 2-1 en la final disputada a Saragossa.

24 de març del 1985: Passeig triomfal en la Lliga que culmina aquest dia amb la conquesta del campionat, quatre jornades abans del final, en derrotar el Valladolid per 1-2.

30 de març del 1988: Conquesta de la Copa en derrotar la Reial Societat per 1-0 en la final disputada a Madrid.

4 de maig del 1988: Contractació de Johan Cruyff com a nou entrenador, preludi d'una renovació a fons de la plantilla.

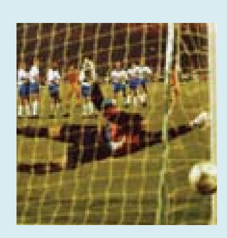
10 de maig del 1989: Conquesta de la Recopa a Berna en derrotar la Sampdoria per 2-0.

5 d'abril del 1990: Es guanya la Copa d'Espanya en derrotar en la final, disputada a València, el Reial Madrid per 2-0.

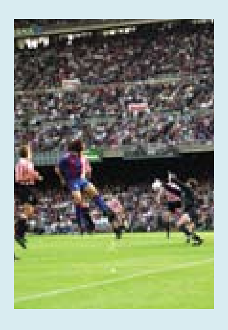

12 de maig del 1991: Malgrat que el dia anterior el Barça havia perdut a Cadis per 4-0, es guanya matemàticament la Lliga a quatre jornades del final gràcies a la derrota de l'Atlètic de Madrid al terreny de la Reial Societat.

20 de maig del 1992: Per primera vegada en la història del club, es conquereix la Copa d'Europa. La Sampdoria cau derrotada a Wembley per 1-0, amb un gol de Koeman de cop franc a la pròrroga.

7 de juny del 1992: Èxit en la Lliga en vèncer en l'última jornada l'Athletic Club de Bilbao per 2-0.

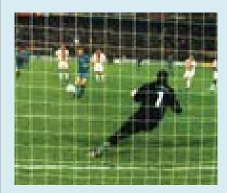

20 de juny del 1993: Tercera victòria consecutiva en la Lliga en derrotar a l'última jornada la Reial Societat per 1-0.

14 de maig del 1994: Conquesta de la Lliga en l'última jornada en derrotar el Sevilla per 5-2.

14 de maig del 1997: Es conquereix la Recopa d'Europa en derrotar a Rotterdam el París Saint-Germain per 1 a 0.

28 de juny del 1997: Victòria en la final de la Copa del Rei, disputada a Madrid, en superar el Betis per 3 a 2.

18 d'abril del 1998: S'aconsegueix de forma matemàtica la Lliga a quatre jornades del final en derrotar el Saragossa (1-0).

29 d'abril del 1998: Victòria en la Copa del Rei en derrotar a la final, disputada a València, el Mallorca (1-1, per penals). Després de 39 anys s'ha aconseguit el doblet: la Lliga i la Copa del Rei.

22 de maig del 1999: Conquesta del Campionat de Lliga en derrotar l'Alabès per 1-4 a tres jornades del final.

29 de novembre del 1999: El FC Barcelona compleix 100 anys. Els actes de celebració del centenari s'havien iniciat el 28 de novembre del 1998. El club té 104.550 socis.

23 de juliol del 2000: Els socis elegeixen Joan Gaspart nou president del FC Barcelona.

22 de gener del 2002: Inici de les obres de la Ciutat Esportiva Joan Gamper de Sant Joan Despí, els terrenys de la qual havien estat adquirits a l'estiu del 1987, però que per problemes burocràtics fins aleshores no s'havia pogut tirar endavant.

12 de febrer del 2003: Joan Gaspart renuncia a la presidència del club i el succeeix Enric Reyna de manera interina a l'espera de la convocatòria de noves eleccions. El 6 de maig, la dimissió de Reyna dóna pas a la Comissió Gestora que convoca eleccions per al 15 de juny.

15 de juny del 2003: Els socis elegeixen Joan Laporta nou president del FC Barcelona.

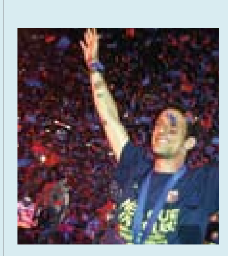
14 de maig del 2005: Conquesta del Campionat de Lliga en empatar en el camp del Llevant (1-1) a dues jornades del final.

19 de novembre del 2005: El Barça derrota a domicili el Reial Madrid per 0-3 en partit de Lliga i el públic del Santiago Bernabéu acaba aplaudint l'exhibició de Ronaldinho.

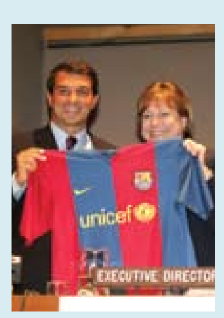
3 de maig del 2006: Conquesta del Campionat de Lliga en guanyar al camp del Celta (0-1) a tres jornades del final.

17 de maig del 2006: Conquesta de la Champions League en derrotar l'Arsenal per 2-1 en la final, disputada a l'Stade de France, a París.

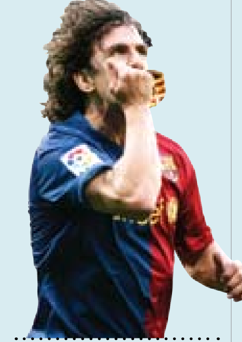
1 de juny del 2006: Inauguració oficial de la Ciutat Esportiva Joan Gamper de Sant Joan Despí.

7 de setembre del 2006: El FC Barcelona segella un històric acord solidari amb l'Unicef a la seu de l'ONU a Nova York. El dia 12 del mateix mes, per primera vegada en la seva història, el FC Barcelona mostra publicitat a la samarreta, amb motiu del partit de Champions League Barça-Levski de Sofia (5-0), en el qual els jugadors barcelonistes llueixen les sigles UNICEF.

18 de setembre del 2007: L'arquitecte Norman Foster guanya el concurs de projectes per a la remodelació del Camp Nou.

2 de maig del 2009: El Barça guanya a domicili el Reial Madrid per 2-6.

13 de maig del 2009: El Barça conquereix la Copa del Rei en derrotar a la final disputada a Mestalla (València) l'Athletic Club de Bilbao per 4-1.

16 de maig del 2009: El Barça guanya matemàticament la Lliga a tres jornades del final gràcies a la derrota del Reial Madrid al camp del Vila-real per 3-2.

27 de maig del 2009: Conquesta de la Champions League en derrotar a la final, disputada a Roma, el Manchester United (2-0). El Barça assoleix una fita històrica en aconseguir la temporada 2008/09 la triple corona (Lliga, Copa i Copa d'Europa), un èxit que cap equip de la Lliga espanyola havia pogut assolir fins aleshores. Posteriorment, amb la conquesta de la Supercopa d'Espanya i la Supercopa d'Europa, l'equip del 2009 iguala la fita històrica del 1952, amb cinc copes guanyades.

13 de novembre del 2009: El Barça arriba als 172.938 socis.

Amunt, Barça

Deu anys després, ens endinsem, de la mà de la Fundació Antoni Tàpies, en l'obra pictòrica que va identificar el centenari del club

T Fundació Antoni Tàpies F Arxiu FCB

El vincle amb valors de la catalanitat extensibles a qualsevol altra cultura, com ara la rauxa i la ràbia de l'expressió, i en especial el paper del club com a representatiu de molts catalans, va ser un dels motius que van empènyer Antoni Tàpies a dissenyar el cartell del centenari del Futbol Club Barcelona, el primer decenni de la celebració del qual ara es commemora. L'altre va ser el confort que li suposava participar en un projecte en què ja s'havia embrancat el seu amic i mestre de joventut, Joan Miró, vint-i-cinc anys abans, per celebrar amb la realització d'un cartell el setanta-cinquè aniversari de l'entitat, i que en termes futbolístics vindria a ser com una mena de testimoni passat entre generacions, com ara el relleu de Ronaldinho per Messi.

Sense renunciar als trets del seu estil, Tàpies accentua en els seus cartells els efectes comunicatius, la simplicitat i la claredat del missatge. Si ens fixem en aquest en concret —perquè Tàpies n'ha fet uns doscents cinquanta, des del 1950, per a tota mena de causes—, veiem que al mig hi ha una sabatilla, que dins del context sembla una sabatilla esportiva. I és que, en moltes de les coses que fa Tàpies, les coses són i no són, poden ser una cosa i una altra —en aquest cas, per exemple, una sabata o sabatilla d'estar per casa. La presència dels tacs, amb tot, corrobora la idea que la sabatilla és de futbol, però fins i tot els tacs són irregulars: un sembla una creu; un altre, gairebé un triangle, i n'hi ha un que és una mena de ratlla que es desfà, en acabar, a banda i banda...

MOSTREM FOTOS INÈDITES DE L'ELABORACIÓ DEL CARTELL DEL CENTENARI

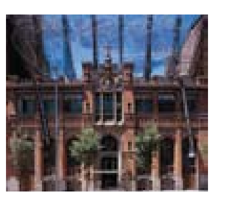
La creu o la ics que hi ha al mig de la sabatilla no té cap relació amb una o altra marca de sabatilles esportives avui en boga (i encara menys amb la marca Xiruques que un altre il·lustre català, Joan Coromines, va immortalitzar en l'exhaustiu diccionari etimològic de la llengua catalana, com si fos una paraula d'ús, pel mer amor a les que duia posades), perquè aquest és un dels signes polivalents que Tàpies sol fer servir en la seva obra, i per a ell significa misteri, incògnita, supressió, ratllada, un signe que irradia força, i que s'amara de tot el que és simbòlic, remet al pensament i fins i tot als símbols més ancestrals.

ANTONI TÀPIES VA RELLEVAR, 25 ANYS DESPRÉS, EL SEU DILECTE JOAN MIRÓ

Un cartell per a un segle

El detall curiós és a la banda esquerra, on hi ha l'1, el 75 i el 100, però on hi falta el 50. Tot i que l'oblit sembla que és involuntari, la Fundació que duu el seu nom ho atribueix el fet que potser Tàpies va voler deixar de banda una època ominosa en termes socials i polítics —i tampoc no gaire afortunada, si es compara amb l'embranzida del club un cop recuperades les llibertats, en termes esportius—, una hipòtesi que al capdavall és més que plausible si resseguim la seva exemplar trajectòria pública en favor dels drets civils i polítics.

La franja amb el blaugrana preceptiu que hi ha sota la sabatilla, i el nom abreujat amb què tothom coneix i anomena el club,

FUNDACIÓ ANTONI TÀPIES
Aragó, 255
08007 Barcelona
www.fundaciotapies.org

La Fundació Antoni Tàpies va ser creada el 1984 per l'artista Antoni Tàpies amb l'objectiu de promoure el coneixement de l'art i la cultura moderna i contemporània. La Fundació té un enfocament plural i interdisciplinari, i combina l'organització d'exposicions temporals, simposis, conferències, cicles de cinema i publicacions que acompanyen les activitats amb mostres periòdiques dedicades a Antoni Tàpies. Des del gener del 2008, la seu de la Fundació roman tancada per una reforma arquitectònica. La reobertura, amb una gran festa ciutadana, es preveu per al març del 2010.

Imatge inèdita d'Antoni Tàpies, al seu estudi, enllestint el cartell del centenari.

Els esbossos que reproduïm en aquesta pàgina formen part del treball previ que Antoni Tàpies va produir abans de fer el cartell commemoratiu del centenari. Aquest material, que forma part del fons d'art del Museu, ajuda a comprendre millor el procés evolutiu fins a l'obra original. Les fletxes, les creus, la paraula *Barça* o les botes de futbol són elements que finalment van formar part de l'obra.

"Barça", amb alguns esquitxos de negre que s'escampen a banda i banda entre números, lletres, fletxes i signes que accentuen la força expressiva del conjunt, són alguns dels altres elements del cartell, però el que hi preval és la vitalitat del fons groc. Un fons que no és espuri, sinó que té relació amb les quatre barres vermelles del capçal, fins a suggerir un vincle entre el club, la vigoria de l'esport i la vigència de la senyera.

El fet que les fletxes assenyalin amunt, a banda de ser una encertadíssima predicció de les dues victòries a la Champions League, i dels molts títols assolits per les seccions i categories del club en els darrers anys, corrobora l'esperit de puixança, la rauxa que aplega el barcelonisme, i subratlla el fet que la catalanitat té a veure amb aquest esperit, fins i tot que n'és el fons i la davantera: un dels motius pels quals Tàpies va voler participar amb el seu cartell en el projecte de commemoració del centenari que ara recordem. Amunt, Barça, i per molts anys.

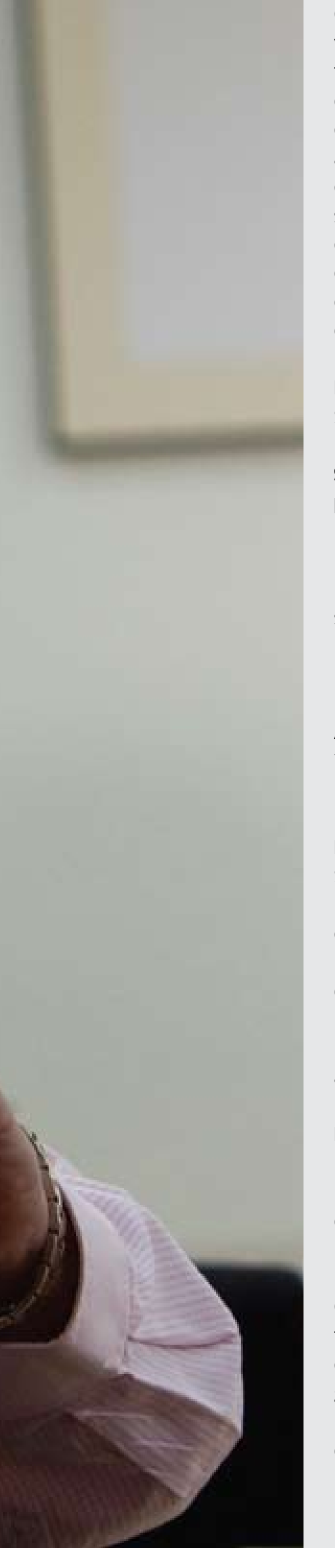
"Valent? No vaig estar mai sol"

F Àlex Caparrós - FCB

Ha publicat les *Memòries d'un president blaugrana en temps difícils*. Només es va estar vuit anys al càrrec, però va veure com el règim passava de l'amenaça al pacte

T **Eduard Pujol**

Temps difícils? Però si vostè és el president del 0 a 5.
Com vam gaudir! No s'ho pot imaginar. Allò va ser molt gros. Jo estava callat, i al costat tenia un ministre, molt ministre i molt franquista. Mentre anàvem fent gols, ell m'anava dient que el Madrid sí que havia donat molt a la pàtria, anant pel món i guanyant en nom d'Espanya. En un moment donat vaig fer seure el ministre, que volia cridar les forces de l'ordre públic per fer callar els exaltats que criticaven el president Bernabéu. Vaig fer que s'oblidés dels grisos perquè vaig témer que encara em tocaria el rebre.

D'això se'n diu ser pràctic.
Sempre he pensat que s'ha de ser possibilista.

Sembla una renúncia. En canvi, de vostè sempre s'ha dit que va ser un president valent.
Deixi-ho en inconscient. Eren els setanta, el règim encara feia de les seves, però jo i la meva junta volíem seguir la nostra línia, passés el que passés. Al despatx vaig acumular més de 100 anònims, un dels quals amb una bala i tot. La dona me'ls va fer cremar.

Anònims. Per què?
Vam governar el Barça fidels a la idea del *Més que un club*. I això tenia un preu.

Però també tenia un ampli suport.
Sí, més del que es pot imaginar. Sempre vaig notar el suport de la gent i del barcelonisme, entès com una cosa molt àmplia. La meva relació i amistat amb Jordi Pujol no és cap secret. En Pujol era un activista d'una intensitat i lucidesa indiscutible. Però a la vegada també sintonitzava amb en Vázquez Montalbán o amb la Montserrat Roig.

Mons oposats?
No es pensi. El Barça uneix. La Roig em va fer una entrevista al *Serra d'Or* que va crear una expectació enorme. On també rebíem suports molt explícits era a València, amb en Joan Fuster, en Vicent Andrés Estellés o l'Eliseu Climent, que ja estava actiu. Aquells anys vam treballar molt, sempre amb gestos —com li deia— possibilistes. Ens vam entendre amb la gent d'empenta dels camps cultural, econòmic, també l'industrial... A la presidència, mai em vaig sentir sol.

Del govern no devia rebre anònims, però d'advertències, unes quantes.
Moltes i de molt curioses. Franco va morir el novembre del 75 i, un mes després, em van fer anar al Govern Civil. Jo era un habitual al Govern Civil. Aquell dia, però, l'interlocutor era el flamant president del Govern espanyol, Arias Navarro, que havia anunciat el "*Franco ha muerto*". Em va cridar per dir-me "*pórtate bien*". Fixa't, però, quina paradoxa. Poc després el governador, Sánchez Teherán, ja demanava pactar.

I vostè feia bondat?
No fotem...! Un ministre, quan va escoltar el català per la megafonia de l'estadi, em va dir, molt seriós: "Escolta, si hi tornes, t'ho hauré de dir d'una altra manera i en un altre lloc". No era agradable, però no em van frenar mai. Havies de fer, dit amb perdó, la puta i la Ramoneta. Quan a l'estadi es va interpretar el *Cant de la Senyera*, com si fos l'himne nacional, també em van cridar l'alto. Els vaig dir que era l'himne de l'Orfeó. Es tractava d'anar trampejant, sense fer cap pas enrere.

Amb aquest ambient de fons, es va arribar al 75è aniversari. En aquelles noces es va lligar Barça i país.
És cert, però no responia a una acció estratègica. És més fàcil que tot això. Era un fet. Va ser un fet. S'havia de fer i es va fer. Aquella era la nostra responsabilitat.

I es va fer amb un marcat caràcter de catalanitat.
És clar, només podia ser així. Es va aconseguir que hi participés gent de totes les sensibilitats polítiques no reconegudes i gent de totes bandes. Pensi que per al club l'important són els resultats. Però la significació de l'aniversari i el nostre posicionament van ser molt importants.

De pare músic, fill ballador. Vostè va ser president fill de president.
Sí, pare i fill. No s'ha produït mai més. Ell va recuperar les quatre barres per a l'escut. I jo, el nom que ens toca. L'actual. *Futbol Club Barcelona* i no pas el més castís de *Club de Futbol Barcelona*. El meu pare també va fer possible l'impossible: que a Barcelona es posés el nom *Joan Gamper* a un carrer i que,

“ESTIC CONTENT QUE S'HAGI RECUPERAT LA IDEA DEL *MÉS QUE UN CLUB*. SE LI HA DONAT SENTIT EN UN MÓN GLOBAL, RESPECTANT LES VIRTUTS I ELS DEFECTES DEL PAÍS”

“DAVANT DE L'INFORME DELS ORIÜNDS, LES ESTRUCTURES DEL PODER VAN HAVER DE REACCIONAR. ELS VAM GUANYAR. EL BARÇA TENIA RAÓ I NO ENS LA VAN PODER TREURE”

coincidint amb els actes del 50è aniversari, es ballés una sardana al camp de Les Corts, en públic i obertament.

L’actual junta directiva és ‘montalista’?
L’important —i jo n’estic content— és que el Barça hagi recuperat amb força la idea del *Més que un club*. Se li ha sabut donar sentit en un món global i s’ha fet respectant les virtuts i els defectes del nostre país.

Es pot deslligar el Barça d’una certa narració de la història?
De cap manera. La pròpia i la del país no són estanques, estan connectades. Sobre si l’entorn en sap poca cosa, penso que la història és important i que s’ha de conèixer. Si no saps que l’any 25 ja ens van clausurar el camp per xiular la marxa reial o que el 74 no ens deixaven parlar en català, o que tres anys més tard, el 77, vam demanar l’Estatut, és normal fer interpretacions imprecises de certs gestos o posicionaments. De tota manera, igual que reivindico la història, reivindico el demà. Tirar endavant i mirar endavant.

D’acord, miro endavant. Vostè fa 35 anys ja treballava per recuperar l’ús de la llengua a l’estadi, i demanava l’Estatut. On som?
Reconec que ens vam pensar que en democràcia ja no ens tocaria —al Barça— assumir determinades responsabilitats simbòliques. Ens vam equivocar del tot. A través dels nostres colors, el Barça continua sent un abanderat de la nostra manera de ser col·lectiva. I està bé que sigui així perquè avui continua sent del tot necessari.

Va arribar Cruyff i es va posar la senyera al braçalet de capità.
Aquell fitxatge ho va trasbalsar tot. De fet, encara avui em fa venir un cert vertigen. Va canviar el club i la relació de la institució amb el poder. Vam posar el règim contra les cordes amb el cas dels oriünds. Ho vam aconseguir amb un informe que explicava que els jugadors que es deien oriünds en realitat eren tan estrangers com en Cruyff. Davant d’aquell informe, les estructures van haver de reaccionar. Els vam guanyar. Teníem raó i no ens la van poder treure.

En el penal de Guruceta el Barça també tenia raó i no va servir de res.
No és veritat. El *cas Guruceta* és essencial per entendre aquells mandats. La nostra reacció, serena i contundent, ens va apropar a l'afició. Teníem raó i hi va haver una reacció a favor de la junta, alimentant tota mena de complicitats.

El Camp Nou també es va indignar amb l'expulsió de Cruyff i el *cas Melero*.
Aquella tarda vaig sortir del camp camuflat dins d'una ambulància que em va portar fins a casa. A fora de l'estadi es van trencar vidres i es va atacar una unitat mòbil de TVE. Estava mal fet, però hi havia un sentiment molt arrelat d'injustícia. La Guàrdia Civil em va obligar a pujar a l'ambulància per no esverar més els ànims d'una gent que sentia indefensió quan teníem el títol ben encarat.

Els arbitratges són una gran excusa? Van ser anys d'un victimisme excessiu?
Ah, no. De cap manera. A la federació no hi havia ni rastre d'aires democràtics i als camps no hi havia la televisió com ara. Però és cert, van ser uns anys que ens costava guanyar. I també és cert que aquelles temporades vam patir l'arbitratge de Guruceta, el *cas Melero* i l'escàndol del gol amb la mà de l'Esteban —aleshores al Màlaga— i una mica abans, a Còrdova, en l'últim partit de Lliga, ens van condemnar amb un penal xiulat a les acaballes.

Aquesta no la recordava...
Doncs aquell dia sí que vaig perdre els estreps i no sé si era cosa dels estaments federatius o què, però sempre he estat convençut que l'àrbitre Pascual Tejerina va sentir la pressió. La d'haver de xiular aquell penal. L'endemà havia de tornar a casa. Era treballador de la Renfe i vivia a Valladolid. Hi va tornar com un heroi. En canvi, si no l'hagués xiulat, aquell penal, no sé com l'haurien rebut.

Només es va estar vuit anys de president. Va fer el que va dir.
Sóc un home de paraula. No sabria comportar-me d'una altra manera. Van ser vuit anys, però pel carrer em continuen dient president.

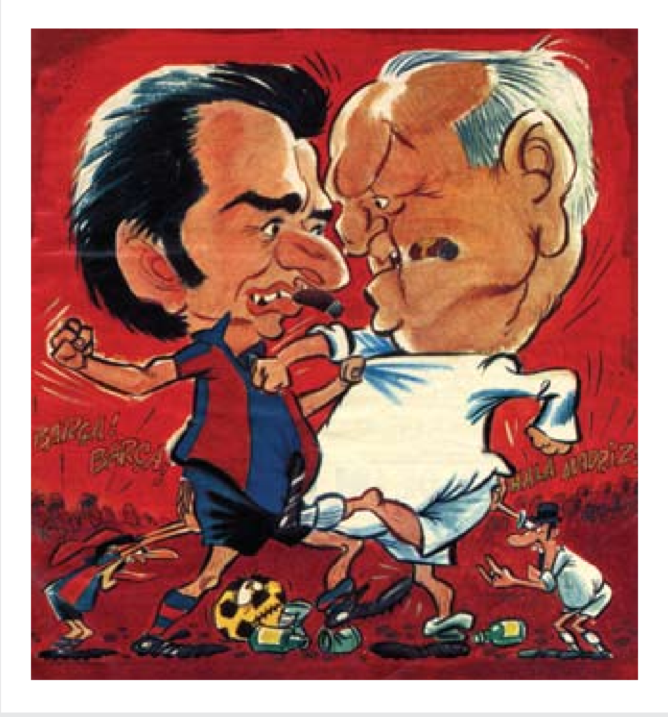
Va deixar la presidència amb 43 anys. El van fer president amb 35. Era molt jove.
Sovint s'apel·la a l'experiència com un valor segur, quan en realitat el gran valor és la vitalitat d'un home jove. El que pot afrontar-ho tot és la força de la il·lusió. És una regla universal, que val en tots els àmbits.

I el president del Barça, com ha de ser?
Ha de tenir sentit de l'humor. Ha de saber riure i, si convé, fer riure i fotre-se'n d'un mateix, que sempre ajuda. També l'ha de moure l'esperit de servei, ha de poder fer una bona gestió i ha de connectar amb les virtuts i els defectes del poble. Catalunya ha fet possible que el Barça fos l'equip més gran del món. No ho perdi de vista.

UNA DE PARAULES I CARICATURES

Potser sense saber-ho, però als anys setanta ja hi havia *entorn*. Amb ànim de menystenir-lo, de l'Agustí Montal s'escrivia que no era un bon orador. Sempre s'ho va tirar a l'esquena.
"Encara ho reconec: em costava. Però els que en feien mofa per debilitar-me es van equivocar. No van entendre que si no m'expressava prou bé era perquè havia de traduir. Jo pensava en català i havia de parlar en castellà. Això em vencia. Ara bé, aquesta és la clau de per què em va donar suport tanta i tanta gent. El club pensava com jo, en català. Per això érem propers. Sovint em deien, "senyor Montal, vostè és com nosaltres".
A l'època, el president Montal també es va convertir en un recurs habitual dels ninotaires i caricaturistes. Tant és així, que va decidir fer-ne una col·lecció que encara conserva.

Campions **tot el temps**

P.V.P. 179€

Rellotge Oficial del Futbol Club Barcelona

PUNTS DE VENDA DEL RELLOTGE COMMEMORATIU DEL FCBARCELONA
Concessionaris oficials Viceroy - FCBotiga Megastore - Grans Magatzems

®FCBMERCHANDISING, SL

ALICANTE
2008-2009
VUELTA AL MUNDO A VELA

EL MOMENT
Zlatan Ibrahimovic, sorprès, el dia de la seva presentació al Camp Nou. F Miguel Ruiz – FCB

Cinc banquetes de casa

Joves, catalans i guanyadors. Aquest és el perfil comú de Pep Guardiola, els dos Xavier Pascual, Ferran Pujalte i Marc Carmona, els cinc tècnics del FC Barcelona

T Roger Bogunyà F Miguel Ruiz - FCB

Ple al cinc a les banquetes de Can Barça. Que els entrenadors de futbol, bàsquet, handbol, hoquei i futbol sala del FC Barcelona siguin tots gent de casa no és fruit de la casualitat. És un fet que s'explica, sobretot, a través del treball i la humilitat. Cap dels cinc tècnics ha tingut un camí fàcil fins arribar a la seva responsabilitat actual. Guardiola ha hagut de guanyar-se la confiança del barcelonisme des del Miniestadi, on va assolir l'ascens a Segona B amb el Barça Atlètic en una temporada brillant. Ara és l'entrenador de l'equip del triplet i ja ha passat a la història. Xavi Pascual va heretar un equip que no convencia amb Dusko Ivanovic i l'ha transformat en un grup guanyador. És el tècnic més jove a haver assolit un títol ACB. L'altre Xavi Pascual, el de l'handbol, va viure una situació semblant un cop rellevat Manolo Cadenas. En menys d'un any al càrrec ja ha aixecat tres títols. Tampoc és senzilla la tasca que té per davant Ferran Pujalte, que ha de mantenir la dinàmica de títols que fa anys s'ha establert a la secció d'hoquei. Al Roncato Patí Vic, equip que va abandonar aquest estiu, ja ho havia fet pràcticament tot. I l'últim, Marc Carmona, és

Els cinc tècnics, a la gespa del Camp Nou a l'esquerra, i als vestidors del Camp Nou a la dreta.

l'home que ha dut a terme el salt qualitatiu al futbol sala blaugrana, primer pujant-lo a la Divisió d'Honor i ara lluitant amb els més grans de la categoria.

La seva trobada al Camp Nou, doncs, va ser la reunió no només de cinc tècnics formats a casa, sinó també la de cinc guanyadors. Tots ja es coneixien d'abans, alguns no gaire, però s'avenen. Comparteixen la passió per uns colors, els blaugrana, a més de tenir clara l'exigència del públic del Camp Nou i del Palau Blaugrana. Parlant, s'adonen que tots coincideixen en un altre tret comú: són força supersticiosos. Ho descobreixen quan el tècnic de Santpedor reconeix que la temporada passada només va assistir a un partit al Palau, el primer del play-off pel títol de Lliga, en què el TAU Ceràmica es va imposar clarament. "Has de venir a un de facilet per fer un canvi de dinàmica", l'anima el seu homòleg de bàsquet, pensant ja en el futur. Tot i que no es coneixen gaire bé, ràpidament es fan confiança. Tots ells són amants de l'esport, catalans i joves: els cinc tenen entre 38 i 45 anys.

La cita es desenvolupa entre somriures. El fotògraf reclama que posin amb les pilotes dels seus esports corresponents. Tot seguit, que n'agafin qualsevol altra. Se la van passant amb naturalitat, fent veure que controlen totes les disciplines. Només l'estic d'hoquei trenca l'hegemonia de la pilota. "Algun dia podríem fer un partit de bàsquet", proposa Carmona. L'entrenador del Regal Barça en prefereix un de futbol, alhora que recorda que ja va disputar una patxangueta al Camp Nou. El coliseu blaugrana impressiona els tècnics de les seccions. Guardiola també reconeix que, quan s'asseu a la banqueta, no pot fer res per dirigir com voldria els seus.

NOMÉS EL TÈCNIC DEL REGAL BARÇA NO VA SER JUGADOR BLAUGRANA

Estan d'acord que, en aquest sentit, el Palau Blaugrana és un recinte molt més pràctic a l'hora de donar instruccions, de comunicar-se amb els jugadors, de manar.

Els cinc són uns experts manant. Però alguns fa més temps que ho fan. Al FC Barcelona, qui més experiència té és Marc Carmona, que viu el seu sisè any al capda-

vant de la secció de futbol sala. Amb aquest esport s'ha fet gran. Fora del club, és Ferran Pujalte qui més temps fa que entrena: quan es va retirar com a jugador del Vilafranca, el 1998, va agafar les regnes de l'equip des de la banqueta i ara ja fa més d'una dècada que és entrenador, la major part del temps com a tècnic del Roncato Patí Vic, al qual va dirigir durant set anys.

Dels terrenys de joc a les banquetes

El cas de Pujalte no és cap excepció. Dels cinc, només Xavi Pascual del Regal Barça no havia estat jugador. La resta, sí. I tots ells van passar pel FC Barcelona i van viure moments exitosos amb la samarreta blaugrana. Segurament les fites més importants les va assolir Josep Guardiola, que ara mostra els interiors del Camp Nou als seus companys de feina. Cap dels quatre entrenadors de les seccions professionals del Barça coneixien el vestidor de l'estadi. Guardiola va ser en el seu dia el '4' del Barça del Dream Team, el jugador pel qual passaven totes les jugades de l'equip, l'encarregat de fer-lo rutllar, el Xavi dels anys noranta. Els alerta que les instal·lacions on conviu ara el primer equip de futbol són molt més modernes que les de la seva època. Una altra història. Com també és una altra història la del tècnic del Barça Borges, Xavi Pascual, que, tot i guanyar 13 títols en cinc temporades al Palau, es va trobar el camí barrat cap a la porteria blaugrana per la presència de dos competidors de primer nivell, Lorenzo Rico i David Barrufet. Ara, curiosament, Barrufet està sota les seves ordres a l'equip d'handbol. Menys títols va aconseguir Marc Carmona, que com a jugador del Barça només va poder aixecar una Recopa d'Europa de futbol sala, abans de penjar les botes als 30 anys.

CARMONA ÉS, DELS CINC, QUI MÉS TEMPS FA QUE SEU A LA BANQUETA DEL BARÇA

La trobada arriba al punt final. Els quatre tècnics de les seccions s'acomiaden de Josep Guardiola –"això és casa vostra", exclama a tall de comiat el de Santpedor mentre surten de l'estadi– i travessen l'esplanada del Camp Nou, en direcció al Palau Blaugrana. És l'hora de tornar a la feina. És l'hora de continuar fent créixer el nom i el prestigi d'aquests cinc tècnics fets a casa.

JOSEP GUARDIOLA

FUTBOL

DATA DE NAIXEMENT
18 de gener del 1971

LLOC DE NAIXEMENT
Santpedor

DIRIGEIX L'EQUIP
Des del 17 de juny del 2008

PALMARÈS COM A JUGADOR DEL FCB
6 Lligues (1990/91, 91/92, 92/93, 93/94, 97/98 i 98/99)
2 Copes del Rei (1996/97 i 97/98)
1 Copa d'Europa (1991/92)
1 Recopa d'Europa (1996/97)
2 Supercopes d'Europa (1992 i 1997)
4 Supercopes d'Espanya (1991, 1992, 1994 i 1996)

PALMARÈS COM A TÈCNIC DEL FCB
Supercopa d'Europa 2009/10
Supercopa d'Espanya 2009/10
Lliga de Campions 2008/09
Lliga 2008/09
Copa del Rei 2008/09
Ascens a Segona B a la 2007/08 (Barça Atlètic)

XAVI PASCUAL

BÀSQUET

DATA DE NAIXEMENT
9 de setembre del 1972

LLOC DE NAIXEMENT
Gavà

DIRIGEIX L'EQUIP
Des del 14 de febrer del 2008

PALMARÈS COM A JUGADOR DEL FCB
No va jugar

PALMARÈS COM A TÈCNIC DEL FCB
Supercopa ACB 2009/10
Lliga Catalana 2009/10
Lliga ACB 2008/09

L'ÚLTIM PRECEDENT, FA 30 ANYS

Deixant de banda la temporada passada, en què Quim Paüls, ara el secretari tècnic del Barça Sorli Discau, va completar un altre repòquer de tècnics de casa als cinc equips professionals del FC Barcelona, feia molts i molts anys que no es produïa aquesta situació. Concretament, 30 anys, des de la temporada 1979/80: Quimet Rifé era l'entrenador de futbol, Antoni Serra el de bàsquet, Miquel Roca el d'handbol, Josep Lorente el d'hoquei patins i Antoni Camps el de futbol sala. Llavors, però, la secció de futbol sala encara no era professional; de fet, només ho és des de la 2006/07. Aquella temporada, la 1979/80, no va ser exitosa per al futbol, que no va aconseguir cap títol, però sí per a totes les seccions professionals del club, ja que el bàsquet va assolir una Copa del Rei, l'handbol la Lliga Asobal i l'hoquei, la Lliga, la Copa d'Europa, la Supercopa d'Europa i la Copa de les Nacions de Montreux.

XAVI PASCUAL

HANDBOL

DATA DE NAIXEMENT
8 de març del 1968

LLOC DE NAIXEMENT
Barcelona

DIRIGEIX L'EQUIP
Des del 9 de febrer del 2009

PALMARÈS COM A JUGADOR DEL FCB
Copa d'Europa 1989/90
Lliga Asobal 1989/90
Copa del Rei 1989/90

PALMARÈS COM A TÈCNIC DEL FCB
Supercopa d'Espanya 2009/10
Lliga dels Pirineus 2009/10
Copa del Rei 2008/09

MARC CARMONA

FUTBOL SALA

DATA DE NAIXEMENT
30 de desembre del 1964

LLOC DE NAIXEMENT
Barcelona

DIRIGEIX L'EQUIP
Des del 26 de maig del 2005

PALMARÈS COM A JUGADOR DEL FCB
Recopa d'Europa 1989/90

PALMARÈS COM A TÈCNIC DEL FCB
Ascens a Divisió d'Honor a la 2005/06 (FCB)

FERRAN PUJALTE

HOQUEI PATINS

DATA DE NAIXEMENT
25 d'agost del 1963

LLOC DE NAIXEMENT
Barcelona

DIRIGEIX L'EQUIP
Des del 8 de juny del 2009

PALMARÈS COM A JUGADOR DEL FCB
OK Lliga 1995/96
Copa de les Nacions de Montreux 1995
Copa del Rei 1993/94

PALMARÈS COM A TÈCNIC DEL FCB
--

L'altre Leo torna a somriure

Si en Leo Miyagata somriu, el Barça rutlla. La REVISTA BARÇA es retroba amb el jove nipó que va plorar per la derrota al Mundial de Clubs

T Marc Parramon
F Jordi Cotrina i Família Miyagata

Les seves inicials són LM i té la sort de compartir-les amb el seu ídol. A en Leo Miyagata el vam conèixer plorant, una imatge commovedora que va circular ràpidament per diaris i portals electrònics. Era al desembre del 2006 i el Barça acabava de perdre la final del Mundial de Clubs a l'Estadi Internacional de Yokohama. A la grada, ja gairebé buida, s'hi va quedar un nen plorant al costat del seu pare. L'endemà en Leo era portada de diversos diaris de casa nostra i es convertia en icona de la passió culer. Ha passat el temps, i el Barça torna al Mundial de Clubs, ara, però, a Abu Dhabi. En Leo ja té nou anys i el joc de l'equip actual li dibuixa un somriure gairebé permanent, continua lluint barcelonisme al seu barri de Yokohama i somia ser com l'altre LM, el seu idolatrat Leo Messi.

No cal dir que els últims mesos han estat els millors de la seva vida: el seu equip ha estat tricampió i els quilòmetres de distància no han estat cap impediment per poder-ho celebrar.

Jordi Cotrina

En Leo està connectat a l'actualitat. "Cada setmana veig Barça TV", confirma. I abans de l'estiu la festa del triplet també va ressonar a casa dels Miyagata. Curiosament, uns amics de la família estaven, aquells dies de celebració, de visita per Barcelona. En Leo, conscient del privilegi que això suposa, va convèncer els seus pares per organitzar una trobada amb ells a casa seva quan van tornar. I entre bols de *ramen* i peces de sushi van compartir les experiències de la rua dels tricampions. "Vam muntar un dinar a casa meva amb aquests amics i em van ensenyar moltes fotos", confessa en Leo amb una barreja d'il·lusió i d'enveja.

"LES VICTÒRIES DEL BARÇA M'ANIMEN A ESFORÇAR-ME MÉS PER ESTUDIAR"

Messi, Bojan i Pep

En Leo és dels culers que suen la samarreta. De fet, ha entrat a formar part d'un club de futbol de Yokohama i somia "poder driblar tan bé com Messi". Mentre perfecciona la tècnica, de moment, pot presumir de ser l'únic Leo del seu equip. El seu altre punt dèbil és Bojan Krkic. A en Leo li encanta el regat del jove del planter i assegura que "és impressionant que estigui jugant amb tanta confiança en si mateix". El petit dels Miyagata ha seguit també en l'últim any els moviments de Pep Guardiola al primer equip. Sobretot, els moviments: "Una de les coses que més m'agraden d'ell és que fa molts gestos i quan no li agrada alguna cosa s'enfada", assegura, potser reconeixent-se també en aquestes postures.

En Leo ha estat dos cops a Barcelona. El primer va ser al maig del 2007, convidat pel club. El segon cop ha estat aquesta passada primavera, en un viatge amb la família. "Vaig poder veure el partit Barça-Màlaga que vam guanyar per 6-0", comenta. A més de recórrer la ciutat de Barcelona amb els seus pares, també va treure el cap per la FCBotiga "i em vaig comprar un xandall del Barça de color

LEO MIYAGATA, CONFIDENCIAL

En Leo va néixer l'any 2000. Ara cursa tercer de primària del sistema educatiu japonès i les seves assignatures favorites són l'Educació Física i les Matemàtiques. És qui més coses sap del Barça de tota la classe i, probablement, de tota l'escola. De gran vol ser futbolista, i, com que els somnis no tenen límits, somia jugar al Barça. Les seves pel·lícules favorites són *Transformers: la venjança dels caiguts* i *Wall-E*. En música es decanta per Jamiroquai i Coldplay, especialment el tema *Viva la vida*. I per seduir-lo amb la gastronomia, hem de servir-li tonyina i arròs o pollastre fregit.

A l'esquerra, en Leo amb 6 anys acompanyat del seu pare a l'estadi de Yokohama. A la dreta, actualment, a la seva ciutat.

En Leo llueix barcelonisme als parcs de Yokohama i entrenant amb el seu equip.

marró". I és que aquest jove japonès té empaperada l'habitació amb pòsters de l'equip i, sovint, no es treu la samarreta oficial ni per dormir. "Me la poso quan surto a passejar, per anar a l'escola i també quan vaig a entrenar".

Nits d'insomni... i de somni!

Els seus pares, l'Akira i la Yuki, reconeixen que sempre li graven els partits del Barça, ja que quan es disputen al Japó ja és de matinada. Però també han hagut de fer excepcions. I no és difícil imaginar-se quan. "Només en partits com els clàssics es lleva per veure'ls en directe", diu la seva mare, la Yuki Miyagata, que afegeix: "Després del Madrid-Barça del 2-6, es va quedar adormit al sofà!". Per a en Leo les victòries del Barça són com un complex vitamínic natural, no li calen ni barretes energètiques ni pastilles de colors efervescents. "Quan el Barça guanya, em poso molt content i tinc molta energia. Gràcies a les victòries puc esforçar-me molt estudiant i jugant", confessa. En Leo també sap que el Barça ajuda els nens "perquè porta Unicef a la samarreta".

Sorprèn que el Barça es pugui viure i entendre tan bé des de tan lluny. Perdó, més ben dit, això ja no sorprèn.

I VOL APRENDRE CATALÀ!

Aquesta és la carta que en Leo Miyagata va fer arribar al club després de la derrota al Mundial de Clubs del 2006. En aquell moment, en Leo estava aprenent castellà a l'escola i es va animar a escriure unes línies prou acurades. Tres anys després, ens assegura que, a més d'haver millorat la cal·ligrafia, té curiositat per aprendre català. Fins ara, a més de "visca el Barça i visca Catalunya", sap dir: "Em dic Leo". I promet seguir avançant en l'idioma de Pompeu Fabra.

Me llamo Leo Miyagata.
Tengo 6 años.
Estaba contento cuando yo pude decir
a Vds. "¡Mucho ánimo!" en español como
un chico de escolta de Club America.
pero estoy muy triste "BARÇA perdió"
Por favor vengan a Japón otra vez
en el Mundial de Clubs.
みやがたれお

Avui juguem a casa.

Gaudeix de tot el sabor de les patates fregides artesanalment.

LAPORTA ENCORATJA ELS FUTURS PERIODISTES

El president Joan Laporta va inaugurar el curs acadèmic de la Facultat de Comunicació de la Universitat Ramon Llull i va exposar la seva visió sobre la representació social del Barça i la influència en el panorama mediàtic actual.

CONCERT DE PRIMERA PELS VETERANS

L'Auditori va ser l'escenari d'un concert en commemoració del 50è aniversari de l'Agrupació Barça Veterans i que va comptar amb la participació de Joan Manuel Serrat, Núria Feliu, Manolo Escobar, el grup N'Gai N'Gai i el Cor Jove de l'Orfeó Català, entre d'altres.

EL FC BARCELONA SE SUMA AL RECICLATGE

Els socis i aficionats del FC Barcelona poden contribuir al reciclatge d'envasos després de la signatura del conveni de col·laboració signat amb Ecoembes, societat sense ànim de lucre que gestiona la recuperació i el reciclatge dels envasos lleugers (envasos de plàstic, llaunes i brics) i els envasos de cartró i paper.

EL BARÇA I IRES, PER ALS MÉS VULNERABLES

Coincidint amb l'any del 40è aniversari de la Fundació de l'Institut de Reinserció Social (IRES), la Fundació del Barça i aquesta organització no governamental van organitzar a les instal·lacions blaugrana una jornada ludicoesportiva i solidària amb els infants més vulnerables com a protagonistes.

Més centres XICS a Mèxic, l'Equador i Burkina Faso

El FC Barcelona, a través de la seva Fundació, va inaugurar dos nous centres XICS a Mèxic, fruit de la col·laboració iniciada fa dos anys amb la Fundació Rafa Márquez Fútbol y Corazón. Els centres estan situats en dues localitats de l'estat mexicà de Jalisco: El Salto i Tonalá, on viuen famílies en situació d'extrema pobresa i amb un elevat índex de violència juvenil, així com de tràfic i consum de drogues. La Fundació FC Barcelona també va inaugurar el primer centre XICS a l'Equador. El centre és al barri de Las Cumbres, a Portoviejo, capital de la província de Manabí (Equador), una zona que no té infraestructures bàsiques i on viuen famílies desestructurades amb un elevat índex de violència domèstica. El nou centre a Burkina Faso (Àfrica) va ser inaugurat al barri de Bogodogo, a Ouagadougou, capital del país, una zona on viuen famílies amb pocs recursos econòmics.

Reconeixement a César

Amb motiu de l'eliminatòria de la Copa del Rei que va enfrontar el FC Barcelona i la Cultural Leonesa, el club va retre un homenatge a l'exjugador César Rodríguez, lleonès de naixement i figura mítica de l'equip barcelonista als anys quaranta i cinquanta. Es va fer una ofrena floral al cementiri de les Corts –on està enterrat l'exjugador– a càrrec d'una delegació de l'entitat, encapçalada per Joan Laporta, i membres de l'Agrupació Barça Veterans. El president barcelonista també va lliurar una litografia i una samarreta dels 50 anys de l'Agrupació Barça Veterans a la vídua i a la néta de César Rodríguez a la Llotja del Camp Nou.

Ens hi deixem la pell

El FC Barcelona va llançar una nova campanya anomenada *Ens hi deixem la pell* amb l'objectiu d'omplir el Camp Nou de socis i aficionats del nostre club. Aquest eslògan s'ha escollit per transmetre el compromís d'aquest equip campió amb el club i l'afició, reforçant el valor de l'esforç que serà representat en cada partit per un jugador. La campanya compta amb la participació d'alguns jugadors del primer equip com Ibrahimovic, Puyol, Messi, Valdés, Henry, Alves, Bojan, Xavi, Piqué, Iniesta i Márquez.

Joan Creus, un any més

Joan Creus va signar la seva renovació com a secretari tècnic de la secció de bàsquet blaugrana. Amb la presència del president Laporta i del directiu responsable de la secció, Josep Cubells, Creus, que finalitzava el seu contracte a final d'aquesta temporada, continuarà al capdavant de la secció fins al 2011. Creus va declarar: "Agraeixo la confiança que ha dipositat en mi la Junta Directiva. Em sento còmode dins el club, amb ganes de treballar i tirar endavant aquest projecte".

T Xavier Catalán **F** Àlex Caparrós - FCB

La Masia compleix 30 anys

La Masia va celebrar el trentè aniversari en un acte presidit per Joan Laporta i que va reunir diferents generacions vinculades amb el bressol del planter blaugrana. Treballadors, actuals directius, expresidents, exdirectius, exresidents i actuals residents de la Masia es van trobar per commemorar aquests trenta anys d'èxits formatius, records, vivències, experiències i èxits esportius.

Valdés recull el Zamora 2008/09

Víctor Valdés va recollir el Trofeu Zamora com el porter menys golejat de la Lliga 2008/09. En el marc del lliurament dels premis *Marca* de futbol 2008/09 que el diari madrileny atorga cada any als millors futbolistes de la Lliga, el porter blaugrana va rebre el seu segon Trofeu Zamora. Valdés va signar una Lliga amb els números següents: 31 gols rebuts en 35 partits de Lliga, amb una mitjana de 0,89 gols encaixats per partit.

Puyol renova fins al 2013

El capità del primer equip de futbol Carles Puyol va signar la renovació del seu contracte amb el FC Barcelona fins al 30 de juny del 2013. El defensa, que finalitzava el seu contracte el 30 de juny vinent, va prolongar tres anys més la seva relació contractual amb el club. La clàusula de rescissió d'aquest nou contracte es va fixar en 10 milions d'euros, sempre que jugui un 60% dels partits per temporada. Puyol és integrant del primer equip des de l'any 1999.

Lliurament dels cotxes Audi al primer equip

Al circuit de Castellolí va tenir lloc l'acte de lliurament dels nous cotxes Audi als jugadors del conjunt dirigit per Josep Guardiola. Els components de la plantilla van estar acompanyats pel president Joan Laporta, així com per una representació de la Junta Directiva. També hi van assistir Martin Winterkorn, president del Grup Volkswagen; Fancisco García Sanz, vicepresident de Compres del Grup Volkswagen; Peter Schwarzenbauer, director de Vendes d'Audi, i el director d'Audi a Espanya, Manuel Caballero.

MOR ROBERT ENKE

Robert Enke, porter del Barça a la temporada 2002/03, va morir als 32 anys. Abans de començar el partit de Copa entre el Barça i la Cultural Leonesa es va fer un minut de silenci en memòria del porter alemany. El vicepresident esportiu, Rafael Yuste, i el secretari tècnic, Txiki Begiristain, van assistir a l'homenatge que se li va fer a l'estadi del Hannover.

MIA HAMM, NOVA AMBAIXADORA DE LA FUNDACIÓ

El FC Barcelona i l'exfutbolista nord-americana Mia Hamm van arribar a un acord perquè sigui ambaixadora del club a la Fundació. El club tindrà el dret d'utilització de la seva imatge amb l'objectiu de promocionar la marca Barça, la Fundació i el futbol en general a escala mundial. Hamm està considerada la millor futbolista de tots els temps.

GUARDIOLA, FILL PREDILECTE DE SANTPEDOR

El tècnic del primer equip, Josep Guardiola, va ser nomenat fill predilecte de Santpedor. El seu esforç i treball, la seva constància i lluita van ser alguns dels valors que el seu poble va tenir en compte per atorgar-li aquesta distinció.

EL BARÇA, PREMI LIBERPRESS CATALUNYA

El FC Barcelona va ser distingit amb el premi LiberPress Catalunya, associació de caràcter no governamental, humanitària i sense ànim de lucre, pel paper de la Fundació i els seus projectes de clara vessant solidària.

LAPORTA, PREMI LLUÍS COMPANYS

El president del FC Barcelona, Joan Laporta, va ser guardonat amb el Premi Nacional President Lluís Companys "pel seu compromís social, esportiu i de defensa de la personalitat i els drets de Catalunya".

EL REGAL BARÇA SUMA SIS NOUS SOCIS

Els nous fitxatges del Regal FC Barcelona, Ricky Rubio, Morris, Mickeal, Ndong i Lorbek, es van fer socis del club, juntament amb Lubos Barton, a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB).

Johan Cruyff, nou seleccionador de Catalunya

L'exjugador i extècnic barcelonista Johan Cruyff va ser presentat al Palau de Congressos de Catalunya com a nou entrenador de la selecció catalana de futbol en un acte multitudinari en què van assistir més de 150 representants dels mitjans de comunicació, així com el president Joan Laporta, acompanyat per altres membres de la Junta Directiva i els màxims executius del club, entre altres personalitats del món de l'esport.

Millora dels Estatuts per la Comissió de Disciplina

La Comissió de Disciplina del FC Barcelona que va elaborar una adaptació i millora dels Estatuts del club estava formada per Josep Cubells, Sebastià Roca, Agustí Bassols, Pere Riba i Josep Ensesa. La proposta va ser aprovada per la Junta Directiva i per l'Assemblea de Compromissaris. Un dels canvis més significatius és que el mandat de la Junta Directiva tindrà una durada de sis anys naturals que s'iniciaran el dia 1 de juliol i s'acabaran el 30 de juny.

El Barça, gran triomfador de la Gala de la LFP

El Barça va ser el gran protagonista de la primera edició de la Gala dels Premis de la Lliga de Futbol Professional. Cinc jugadors del primer equip i el tècnic Josep Guardiola van ser distingits com els millors de la temporada passada. Messi va aconseguir el doblet en guanyar els premis de millor jugador i millor davanter; Alves va ser escollit el millor defensa; el premi per al millor migcampista va recaure en Xavi Hernández; el de millor migcampista d'atac va ser per a Andrés Iniesta; Sergio Busquets va guanyar en l'apartat de millor jugador revelació, mentre que Josep Guardiola va rebre el premi com a millor entrenador de la temporada 2008/09.

Canvis a la Junta Directiva

A la Junta itinerant que es va celebrar a Perpinyà es van anunciar els canvis que afectaven l'organigrama funcional de la Junta Directiva. Albert Perrín va passar a ser nou vicepresident de l'Àrea Institucional en substitució de Joan Franquesa, que va dimitir del seu càrrec per motius personals. El vicepresident Jaume Ferrer va assumir una altra de les responsabilitats de Joan Franquesa, l'Àrea de Patrimoni. Joan Boix continua a la vicepresidència de l'Àrea Econòmica, un departament que absorbeix també l'Àrea de Màrqueting i Mèdia, fins ara a mans de Ferrer. A més, Xavier Sala i Martín, fins aleshores vocal, va ser nomenat nou tresorer de l'entitat, funció que exercia Joan Boix. Finalment, Josep Anton Colomer va passar a ser el nou directiu responsable del futbol sala.

VISITA A LES ESCOLES

Les plantilles dels primers equips de les seccions de bàsquet, handbol, hoquei patins i futbol sala van visitar les escoles Pia de Sarrià, Sagrado Corazón, SEK Catalunya i Jesús María, respectivament, en una iniciativa que permet apropar esport i barcelonisme als centres educatius.

LLUITA CONTRA EL CÀNCER DE MAMA

L'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC) i el FC Barcelona es van unir per fer front comú en la lluita contra el càncer de mama amb tot un seguit d'accions que es van fer al Camp Nou, coincidint amb el partit de Lliga Barça-Saragossa, amb motiu del Dia Mundial Internacional contra el Càncer de Mama.

LES MULTES MÉS SOLIDÀRIES

El cos tècnic i els jugadors del primer equip van lliurar l'import de les multes acumulades durant la temporada 2008/09 a representants de la Fundació Sant Joan de Déu que porten a terme un projecte d'investigació sobre la síndrome de Rett.

REYES ESTÉVEZ, FITXATGE BLAUGRANA

El migfondista Reyes Estévez va signar amb el FC Barcelona per vestir la samarreta blaugrana. Especialista en proves de mig fons, en concret en el 1.500 m, Estévez té un ampli palmarès internacional que el converteix en un fitxatge de renom per a la secció d'atletisme.

El calçat esportiu

Els peus suporten molta càrrega durant qualsevol tipus d'activitat física. Escollir i utilitzar correctament el calçat esportiu minimitza el risc de lesió i n'optimitza el rendiment

La quotidianitat de determinats actes sovint amaga la importància que tenen. Caminar, per exemple, és per a la majoria poc més que posar un peu darrere l'altre. Tot i així, cadascuna d'aquestes passes posa en marxa una maquinària en la qual intervenen més de dos-cents músculs, a més de la columna vertebral, la pelvis, el fèmur, la tíbia, el peroné i els ossos del peu. A més, cal tenir en compte que la càrrega que suporten les articulacions dels peus durant la pràctica esportiva augmenta considerablement. Així doncs, l'elecció del calçat esportiu és una qüestió de salut que s'ha de tenir molt present. Sovint, però, aquesta elecció està determinada per factors totalment secundaris, com ara la publicitat o l'estètica, quan ho haurien d'estar pel tipus d'activitat esportiva i la freqüència amb la qual es practica. A més, és molt important l'assessorament d'un professional especialitzat, sobretot en casos que requereixin algun tipus de correcció ortopèdica.

L'ELECCIÓ DEL CALÇAT ESPORTIU ÉS UNA QÜESTIÓ DE SALUT

La finalitat del calçat esportiu és protegir el peu respectant sempre la seva funcionalitat i mantenint les seves característiques. Per assolir aquest objectiu, s'han desenvolupat nombrosos estudis al voltant dels moviments del peu en cadascuna de les diferents modalitats esportives. L'estabilitat, la lleugeresa, l'amortiment o l'adherència són aspectes que s'han de tenir molt en compte tant a l'hora d'escollir el calçat esportiu com a l'hora de dissenyar-lo, ja que l'elecció dels materials amb els quals es fabrica és també determinant. Els més freqüents són la pell natural, la pell artificial i el material sintètic, tot i que habitualment es combinen en funció de les característiques finals que requereixi cada producte. A més, cal tenir en compte que no convé estrenar calçat ni durant l'entrenament ni en competició.

El millor per garantir la salut dels peus és combinar l'ús del parell més desgastat amb sessions suaus amb el nou, de manera que l'adaptació és progressiva i així es minimitza el risc de lesions. També és important no deixar envellir en excés el calçat, que podria perdre part de les seves prestacions, i no utilitzar-lo per a diferents disciplines esportives, sempre que aquestes tinguin característiques diferents. Finalment, cal pensar que el calçat esportiu està dissenyat exclusivament per a una activitat física determinada i que l'ús en altres àmbits està expressament desaconsellat pels especialistes.

UNA ADAPTACIÓ PROGRESSIVA AL NOU CALÇAT MINIMITZA EL RISC DE LESIONS

Coordinació Jordi Secall i Francesc Orenes
Assesors Dr. Franchek Drobnic (Serveis Mèdics FCB)
Foto Miguel Ruiz - FCB

COM MESURAR EL PEU CORRECTAMENT

En primer lloc, s'ha col·locar un foli a terra que formi un angle de 90º amb la paret. A continuació, només cal posar el peu sobre el foli, recolzar-lo amb la paret tant com sigui possible i fer un senyal amb llapis des del taló fins al dit gros. Finalment, només cal tenir en compte que la relació centímetres-talla varia en funció de paràmetres territorials (UE, EUA...).

Els jugadors escolten les indicacions de Guardiola durant un entrenament.

LES MIDES DEL CALÇAT

HOME

CM	UE	EUA	GB
24,25	39	6	5 1/2
24,75	39 1/2	-	-
25,00	40	7	6 1/2
25,25	40 1/2	-	-
25,75	41	-	-
26,25	41 1/2	-	-
26,50	42	8 1/2	8
26,75	42 1/2	-	-
27,25	43	-	-
28,00	44	10	9 1/2
28,25	44 1/2	-	-
28,75	45	-	-
29,50	46	11 1/2	11

DONA

CM	UE	EUA	GB
21,00	33 1/2	3 1/2	2
21,25	34	-	-
21,50	34 1/2	4	2 1/2
21,75	35	4 1/2	3
22,00	35 1/2	5	3 1/2
22,25	36	-	-
22,50	36 1/2	5 1/2	4
23,00	37	6	4 1/2
23,50	37 1/2	6 1/2	5
23,75	38	-	-
24,00	38 1/2	7	-
25,00	39 1/2	8	6 1/2
25,25	40	-	-

Laureano Ruiz

L'home que va portar el rondo als entrenaments del Barça

T David Carabén F Arxiu FCB

El 2 d'abril del 1976, Laureano Ruiz fou nomenat entrenador del Barça en substitució de Hennes Weissweiller, que havia comès l'error estratègic de plantar cara a Johan Cruyff. Aquell enfrontament va portar Laureano Ruiz a la banqueta del Camp Nou. Hi va arribar en situació d'urgència i en els dos mesos i 14 partits que s'hi va estar –mentre esperava el retorn de Rinus Michels–, Ruiz va recuperar Joaquim Rifé com a titular, va provar de reciclar Carles Rexach com a migcampista i va fer debutar Tente Sánchez. Un paper molt digne: vuit victòries, quatre empats i dues derrotes, amb 36 gols a favor i 14 en contra. I dos molt bons resultats: un empat a Anfield, contra un gran Liverpool, i una victòria al Bernabéu per 0 a 2.

Va néixer a Escobedo-Villafutre, a Santander, el 21 d'octubre del 1937. Amb 18 anys, ja jugava al primer equip del Racing i entrenava els juvenils. És entrenador nacional d'honor i ha estat director de l'Escola d'Entrenadors de Cantàbria i professor de la de Catalunya. Els seus tractats sobre futbol han esdevingut llibres de text a les escoles d'entrenadors de França i Itàlia i s'han traduït a moltíssims idiomes, entre aquests el mandarí. Al final dels vuitanta, després d'entrenar el Barça i el Celta, va tornar a Santander per dirigir l'Escola Municipal de Futbol. Per les seves mans han passat molts jugadors (De la Peña, Helguera, Munitis) que encara avui defensen amb el seu joc una manera d'entendre el futbol que sempre ha estat a l'avantguarda.

HA DESTACAT TREBALLANT AMB GENT JOVE PERÒ ES VA ENTENDRE AMB CRUYFF

Quan va fitxar com a responsable de les categories inferiors del Barça, feia catorze anys que els juvenils no guanyaven res. Quinze anys abans del Dream Team de Johan Cruyff, els juvenils de Laureano ja feien rondos als entrenaments i es preparaven físicament amb la pilota als peus. Sota la batuta del càntabre, van encadenar cinc Lligues consecutives i quatre Copes d'Espanya, amb un equip que hauria de fornir el primer del Barça amb Sánchez, Carrasco i Fortes. Laureano Ruiz va impressionar tothom per la gran varietat de recursos ofensius que oferia als jugadors, amb un estil de joc molt proper al futbol total que estava implementant Michels al Barça.

> "Un equip és com un puzle. Les peces han d'encaixar. S'han de posar al seu lloc. Amb onze Maradones no tindries un bon equip"

Laureano Ruiz parla al Camp Nou amb jugadors dels equips filials del Barça el juny del 1974.

Tente Sánchez, que va fer el primer gol a la final de Basilea, destaca la vessant humana del càntabre i el reivindica com a tècnic: "Vaig tenir entrenadors de més renom, però hi ha coses que jo les feia perquè ell me les havia ensenyat. Eren conceptes tan clars que no entenia com aquests altres tècnics, coneguts i de nivell, els desconeixien".

Tot i haver entrenat el Barça de Cruyff, Laureano Ruiz serà recordat per la mà esquerra que tenia a l'hora de formar jugadors.

ELS SEUS JUVENILS FEIEN RONDOS I LA PREPARACIÓ FÍSICA AMB LA PILOTA

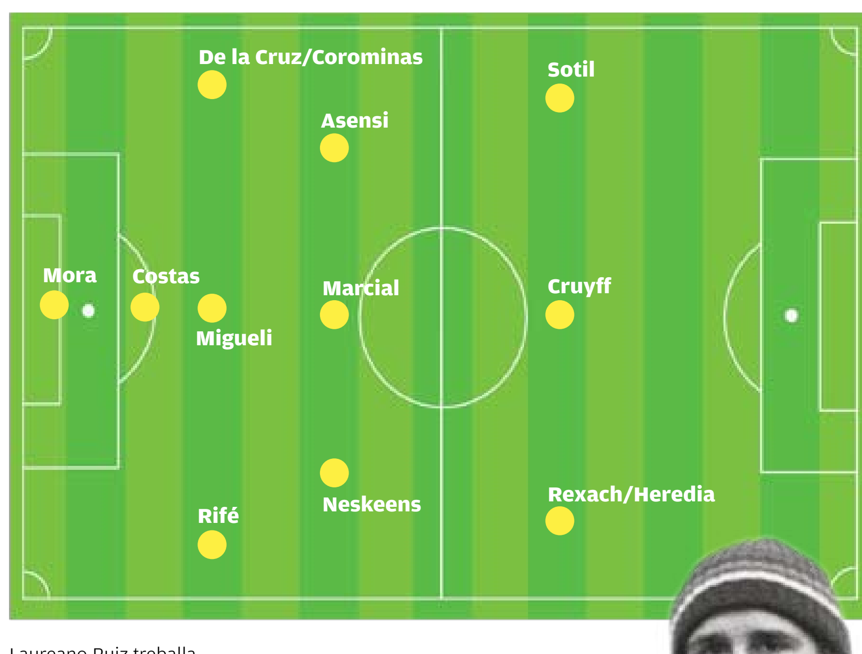
A Iván de la Peña el va ajudar a créixer a Santander mateix, quan Lo Pelat era menut. De la Peña recorda que va arribar a plorar de tant com el pressionava, però afegeix que "el tinc molt present, hi penso sovint, en el Laureano. És el millor entrenador que he tingut, juntament amb Cruyff".

Quan parla de futbol, encara li brillen els ulls. La gravació de l'entrevista del *Recorda, míster* es va fer al seu despatx, a Santander. Transmet serenor. Aquesta placidesa, però, no pot amagar la seva passió pel futbol. Destaca el paper històric d'Helenio Herrera, el Barça del Dream Team i la feina de Rijkaard, i l'aposta de Guardiola. "Guardiola ha fet realitat el meu somni: un 70 per cent de jugadors del planter i la resta fets a fora".

Segons diu, "tots els jugadors tenen les mateixes funcions al camp, però tots són intercanviables. Un equip és com un puzle i les peces han d'encaixar. Per aquesta raó és tan important posar-les totes al seu lloc".

EL SEU ONZE TIPUS

Laureano Ruiz treballa bé el planter. També al Barça dels anys setanta. Va fer pujar Carrasco i Tente Sánchez al primer equip, així com Mir i Corominas. Anys més tard, també hi van arribar Rojo i Calderé, peces bàsiques a la Lliga de Venables. Assegura que "l'art de l'entrenador és col·locar els jugadors en la posició on rendeixin més". Per si no és prou clar, l'explicació que dóna és sorprenent. "Si tinguessis onze Maradones, no tindries un bon equip. Perquè jo, per exemple, he entrenat amb Migueli, el millor defensa amb qui he treballat. Si a Migueli l'hagués fet jugar de Schuster, com a organitzador, a tot estirar hauria arribat a Segona B."

'RECORDA, MÍSTER'

CADA DIJOUS A LES 23.15 H

Xavier Sala i Martín, al passeig de Gràcia.

L'alumne avantatjat

Amb un currículum brillant com a economista, Sala i Martín és un home tenaç a qui l'apassionen els reptes. Ara, afronta una nova etapa de la seva vida dins la Junta

T Míriam Nadal F Miguel Ruiz - FCB

"A qui li agrada el que fa, acostuma a guanyar perquè sempre és qui més practica." És la frase d'un home tenaç, que llueix una jaqueta vistosa mentre tracem el seu perfil. Pronuncia la frase amb tanta convicció que sona a lema. Un lema que podria fer seu qualsevol que estimi el que fa. Ens la pronuncia el directiu i nou tresorer del club, l'economista Xavier Sala i Martín.

Fa uns mesos vivia a Nova York amb la seva filla. L'inici dels estudis universitaris de la XVI —la seva filla— el van deixar sol en un apartament de Manhattan. La seva nova situació li demanava un canvi. Era l'abril d'aquest 2009 quan el president Laporta li va plantejar un repte: integrar-se a la Junta. El dia 23 d'abril, la directiva aprovava la seva incorporació i la de la Magda Oranich, fins aleshores síndica del soci.

La Junta incorporava un membre avantatjat, algú que coneixia bé i de prop el teixit del club. En Xavier no aterrava a un espai desconegut. Des de l'any 2003 presidia la Comissió Econòmica. A més, l'estiu del 2006 va presidir la Junta Gestora que va regular el darrer procés electoral viscut a Can Barça. En Xavier no és una persona de mitges tintes i considera la passió

Test

un dels requisits imprescindibles davant de qualsevol repte. La mateixa passió, tal vegada, que a segon d'Econòmiques el va fer destacar en l'assignatura de Microeconomia que impartia el professor Joaquin Silvestre. Devorava els llibres com si es tractés d'exercicis de mots encreuats. Va treure un 9,9, quan la segona millor puntuació de la classe havia estat un tres pelat. Aquell professor li va recomanar que marxés als Estats Units per rebre les classes d'un altre català, l'Andreu Mas-Colell. I així va ser. L'any 1985, amb 23 anys, el jove Sala i Martín va haver de deixar el seu carnet de soci del Barça —heretat del seu tiet des del 1977—va creuar l'Atlàntic i s'allunyà del Camp Nou, l'estadi que fins llavors visitava cada cap de setmana. "Baixava des de Bellaterra amb els ferrocarrils catalans fins a Sarrià i d'allà anava a peu al camp, sempre amb la bandera del Barça i la senyera".

Els seus estudis als Estats Units els va poder fer gràcies a una beca de La Caixa. "Seguia el Barça a través d'*El País Internacional* que arribava cada dimecres a Boston."

Retorn a Catalunya

Va ser l'any 1993 quan, ja doctorat en Economia per Harvard, en Xavier va començar a compaginar la vida nord-americana amb la barcelonina. Ja s'ho podia permetre. A banda de les classes que impartia a la Pompeu Fabra, la seva presència als mitjans començava a ser notòria. *La Vanguardia* o el programa de TV3 *Bon Dia Catalunya*, dirigit per l'actual director general corporatiu del club, Joan Oliver, van ser algunes de les seves primeres col·laboracions mediàtiques al país.

Deu anys més tard, ja com a economista reconegut, va rebre un matí al seu despatx uns joves que pretenien revolucionar la gestió del Barça. "D'ells només coneixia el meu editor, Xavier Cambra. Em van explicar el seu projecte i em van demanar la meva col·laboració. Volien algú de la seva generació, amb cert prestigi, per presidir la Comissió Econòmica."

La seva primera resposta va ser un "no tinc temps" però reconeix que aquell grup de joves el va captivar. Poc després, publicava un article a *La Vanguardia* (11 de juny del 2003) amb el títol *Laporta és el millor*, quan les enquestes apuntaven Lluís Bassat com a guanyador. "No es tractava de premiar amb la presidència cap trajectòria. El club tenia un problema gravíssim i necessitava gent que volgués dedicar els millors anys de la seva vida al Barça." I la història des del 2003 fins avui la coneix gairebé tothom. Un dels capítols que més enorgulleixen el Xavier és el compromís adquirit amb l'Unicef. De fet, ell mateix va col·laborar a fer possible l'acord que, al setembre del 2006, van signar Ann Venemann i Joan Laporta a la seu de les Nacions Unides, a la seva ciutat d'acollida. "L'Unicef ens obre les portes. Abans tractàvem amb els caps de màrqueting de les empreses i ara parlem amb els seus directors generals. Si els manuals de màrqueting tenen 16 capítols, el Barça ja va per la lliçó 17". Sentència d'un culer doctorat a Harvard.

UNA FRASE DE L'HIMNE DEL BARÇA
Barça! Barça! Baaarça!

UN PERSONATGE HISTÒRIC
Charles Darwin.

UN ENTRENADOR
Pep Guardiola.

UN JUGADOR
Johan Cruyff.

AFICIÓ
Observar la natura subaquàtica (submarinisme).

ASPECTES QUE S'HAN MILLORAT DES QUE VOSTÈ ÉS A LA JUNTA
El contingut de les vitrines del club. S'hi han inclòs cinc copes!

ASPECTES A MILLORAR D'AQUÍ AL FINAL DEL MANDAT
El mateix, el contingut de les vitrines del club.

UN ESPORT A BANDA DEL FUTBOL
L'hoquei patins.

LA TRANSCENDÈNCIA DE SER PRESIDENT DEL BARÇA

"Amic, t'ha tocat", li va dir Laporta al juliol del 2006 a Sala i Martín. Ho va fer després de la sentència dictada pel Jutjat de Primera Instància número 30 que declarava que el mandat de la Junta s'havia de considerar expirat des d'aquell 30 de juny. La directiva va dimitir i, tal com preveu l'article 30.4 dels Estatuts, el president de la Comissió Econòmica havia de convertir-se en president de la Junta Gestora. Sala i Martín ho va ser durant 27 dies. "Una de les majors dificultats d'aquells dies va ser que cada cosa que fèiem era impugnada". Et vas adonar de la importància de ser president del Barça per uns dies? "Sí", respon. I explica una anècdota. "Érem als Estats Units, a la gira de l'equip. Vaig arribar un dia a l'entrenament i no vaig saludar els periodistes que seguien l'equip perquè no els coneixia. L'endemà algun mitjà va publicar que era un prepotent. Però no és que fos prepotent i no els volgués saludar: és que simplement que no els coneixia! Vaig convocar-los l'endemà i em vaig presentar", revela. I és que encara que fos per uns dies, va comprovar que ser president del Barça és alguna cosa més que gestionar actius. També és gestionar emocions.

Penya Solera, la degana de les penyes

El 1944 un grup de culers, reunits al bar Solera, van formar una penya per donar suport al Barça i gaudir de la vida en una època difícil

T **Manel Tomàs** **F** **Arxiu Seguí - FCB**

La Penya Solera va ser la degana de les penyes barcelonistes de la postguerra. De fet, totes les penyes constituïdes abans de la Guerra Civil havien desaparegut. La Penya Solera era, en el seu origen, un grup d'amics de credo barcelonista que es reunia al bar Solera de Barcelona, situat a la Rambla, molt a prop de la font de Canaletes. Allí s'hi trobaven Josep Samitier, Jaume Ramon i Evarist Murtra, als quals s'afegirien posteriorment jugadors blaugrana com ara Ramallets, Mariano Martín, César i Biosca. Nicolau Casaus es va adherir més tard a la Penya i, amb el temps, n'esdevindria l'ànima. En els seus inicis eren uns vint socis que viatjaven amb el Barça, feien activitats lúdiques (al bar del local es jugava a la botifarra i al dòmino) i formaven equips per jugar partits contra altres penyes i entitats. La Penya va traslladar la seu al passatge de Méndez Vigo, davant de les oficines del club, per anar després, successivament, al carrer de Trafalgar, a la torre Urquinaona i després a Pelai, on romangué molts anys, i a Porvenir (actualment Avenir).

En la seva època daurada, a la dècada dels cinquanta, l'ambient que regnava en aquesta penya de bons amics era extremadament relaxat i molt sovint se'ls veia en companyia d'aficionats de l'Espanyol i altres clubs catalans en un clima de sana confraternització. Sobretot es buscava la part lúdica de la vida, com una vegada que els socis es van disfressar per Carnestoltes i se'n van anar de ronda pels cabarets. Pel camí van recollir un ruc abandonat. Després de donar voltes per la ciutat amb l'animal al remolc d'un Topolino, van pujar-lo al local de la Penya, a la torre Urquinaona, amb el consegüent escàndol dels veïns. Com es pot veure, era gent alegre i amb ganes de passar-ho bé, sobretot quan guanyava el Barça, però mai van faltar el respecte a ningú.

LA PENYA SOLERA VA SER LA PRIMERA FUNDADA A LA POSTGUERRA

La Penya Solera va ser un punt de reunió de tot tipus de personatges del món blaugrana, així com escenari d'insòlites gresques compartides en companyonia entre jugadors i directius. També va ser recinte ideal i discret per a certs jocs amorosos entre futbolistes i folklòriques. En la seva vessant benèfica, des de l'any 1950, cada dia de Reis la Penya es dedicava al repartiment de joguines, a càrrec dels jugadors del primer equip, entre els nens orfes de l'asil Duran.

La fundació de la Penya Solera va significar l'inici del fenomen modern associatiu barce-

L'ENIGMA ANTERIOR

QUINA INSTITUCIÓ VA ESTAR ESTRETAMENT VINCULADA AMB EL BARÇA?

LA PISTA
El 1954 va tenir problemes amb el règim franquista

LA SOLUCIÓ
Penya Solera

NOM DEL GUANYADOR
Cap soci ha encertat aquest enigma.

A l'esquerra, repartiment de joguines entre els nens de l'asil Duran (1965). A dalt, sopar homenatge al periodista Josep Morera Falcó al local de la Penya Solera (1967).

lonista. A partir d'aquell 1944 van començar a néixer noves penyes amb la clara voluntat d'ampliar el suport social al FC Barcelona. La mateixa Penya Solera, ben conscient del seu paper de pionera i impulsora, va actuar com a promotora de la creació de moltes altres penyes, fins al punt que aquestes van adoptar el mateix nom de *Solera*, per bé que després es va decidir anomenar genèricament aquestes entitats *penyes barcelonistes* o *blaugrana*. De fet, a la mateixa Penya Solera, s'hi va afegir a partir del 1952 l'apel·latiu *barcelonista*. Amb el temps, la Penya Solera va acumular una força considerable fins a esdevenir una mena de poder fàctic paral·lel a les successives presidències d'Agustí Montal Galobart, Enric Martí Carreto, Francesc Miró-Sans, Enric Llaudet i Agustí Montal Costa, però després va entrar en decadència i es va dissoldre a començament dels anys noranta.

PROBLEMES AMB EL RÈGIM FRANQUISTA

L'any 1954 les autoritats van decretar contra el president de la Penya Solera, Nicolau Casaus, una ordre d'expulsió d'Espanya per haver retirat un retrat de Francisco Franco de l'entrada del local social, al carrer de Pelai, un fet que havia estat denunciat per un penyista falangista. En realitat, la fotografia del dictador havia caigut i s'havia esmicolat per culpa d'un cop de porta que un parroquià havia donat amb massa força. Al final, la cosa va quedar en no res gràcies a la intervenció personal de l'acadèmic José María de Cossío i de Josep Samitier, però Casaus va haver de deixar la presidència de la Penya Solera.

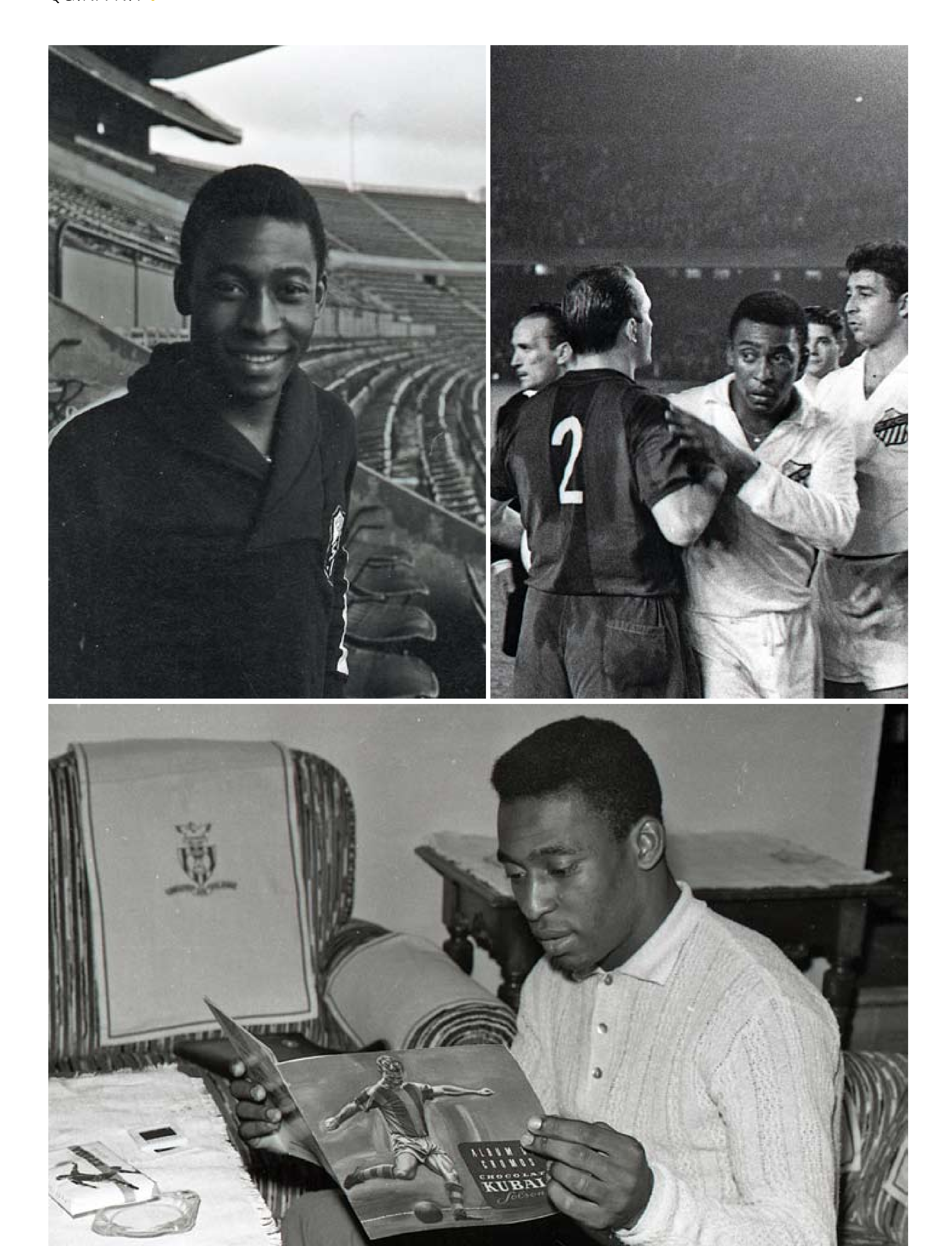
EL NOU ENIGMA

EN QUIN ESTADI EUROPEU DE RENOM I EN QUINA TEMPORADA EL BARÇA HI VA GUANYAR DUES VEGADES, EN SENGLES PARTITS OFICIALS, EN EL PERÍODE DE CINC SETMANES?

LA PISTA
Les dues vegades es va imposar per dos gols de diferència

La resposta s'ha d'enviar, fent constar el nom i el número de soci a:

Correu: REVISTA BARÇA . Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona
Adreça electrònica: revista@fcbarcelona.cat
Coordinació: Centre de Documentació i Estudis del FC Barcelona

Tres instantànies d'aquella estada de Pelé a Barcelona: visitant l'estadi, en un moment del partit i fullejant l'àlbum de cromos de les Xocolates Kubala.

‘O Rei’ Pelé, al Camp Nou

Al juny del 1963 el Barça va jugar un partit amistós contra el Santos, el millor equip del món d’aleshores. La presència de Pelé va ser tot un esdeveniment

T Carles Santacana F Arxiu FCB - Seguí

Avui podem veure per televisió i en directe molts partits internacionals en què el Barça s’enfronta amb els millors d’una manera regular. Als anys seixanta això no era tan freqüent, i menys encara contra equips americans. Per això es va generar una gran expectativa quan el club va contractar un partit amistós amb el Santos, un equip que comptava els títols a cabassos. El 1962 havia guanyat la Copa Brasil, el Campionat Paulista (amb 37 gols de Pelé), la Copa Libertadores i la Copa Intercontinental. I el 1963 va repetir la Copa Brasil, la Copa Libertadores i la Copa Intercontinental. A més, la selecció brasilera havia guanyat el 1962 el campionat del món de futbol. Aquests èxits justificaven amb escreix que el futbol brasiler estigués de moda i que el Santos fos considerat el millor equip del món. Tots aquests ingredients havien de convertir la nit del 12 de juny del 1963 en una nit especial. De fet, el Santos era l’equip de moda per jugar partits amistosos, sobretot a Europa. En els sis anys precedents n’havia jugat 150, dels quals n’havia guanyat 122, n’havia empatat 18 i només n’havia perdut deu. Una d’aquestes derrotes s’havia produït precisament al Camp Nou, al juliol del 1960, quan els blaugranes van vèncer per 4-3 els brasilers. En aquell partit Pelé va aconseguir un gol.

La nit a què fem referència avui el Barça va tornar a guanyar el Santos, en aquesta ocasió per 2-0, amb gols de Pereda i Zaballa. Altre cop, el Santos que ho guanyava tot va ser derrotat pels blaugranes, però el que el públic esperava era sobretot veure el joc de Pelé. El jove davanter només tenia 22 anys i ja era una llegenda del futbol. L’expectació era tan gran que el Camp Nou es va omplir amb 85.000 espectadors, una xifra elevadíssima per a qualsevol partit, però encara més per un amistós. Un comentarista de premsa deia: “*El ambiente, la pasión, el lleno, nos hicieron rememorar los buenos tiempos del fútbol azulgrana*”. Aquell era el gran ambient previ al partit, però la realitat al camp no va ser tan espectacular. Pelé no va tenir un dia brillant, i un Barça teòricament força inferior va aconseguir un triomf just. El Santos va fer un joc més tècnic, però els jugadors catalans van treballar al màxim de les seves possibilitats, molt per damunt del que era habitual aquella temporada.

Al marge del resultat, Pelé va ser la gran estrella del partit, tot i la seva actuació deslluïda. Els fotògrafs només tenien flaixos per a ell, i els periodistes van competir en les cròniques per posar adjectius a la “*perla negra brasileña*”, *O rei* del futbol mundial. Al final del partit, Pelé va declarar que el Camp Nou, que era magnífic, no li era propici. I realment devia ser l’únic estadi on el Santos de Pelé ensopegava dues vegades. L’estada del Santos a la ciutat es va convertir en un fet social, i Pelé en l’ídol assetjat per la premsa, que el tractava com un fenomen de la naturalesa. A les entrevistes li preguntaven pel seu do futbolístic, per les seves qualitats, però sobretot per la seva condició humana: el tipus de vida que duia, els problemes amb la fama i la popularitat, si tenia xicota, quin tipus de dones li agradaven, si fumava, etc. El retrat humà posava l’accent en aquestes consideracions, per això un periodista el qualificava com un home de “*piernas de oro y corazón de niño*”. Va passar pel Camp Nou i aquella nit no va marcar cap gol, va tornar-hi per veure el camp buit i sentir-ne tota la majestuositat. I no va tenir cap inconvenient a deixar-se retratar amb l’àlbum de cromos que havia fet Kubala per ensenyar a jugar a futbol. Un mite del futbol que reconeixia sense problemes el valor futbolístic d’un altre mite.

LA PREMSA VA DESTACAR LA QUALITAT HUMANA D'UN JOVE PELÉ DE 22 ANYS

Romerito 'for president'

El seu nom figura en un lloc cabdal en la llista dels fitxatges més controvertits del Barça. Vint anys després que Cruyff el contractés abans d'un clàssic, Romerito segueix sent notícia. Ara, en política

T Jordi Clos F Arxiu Seguí - FCB

La genialitat és un tret compartit per Johan Cruyff i Julio César Romero, *Romerito*. Potser per això, un dia el tècnic holandès va fer que el paraguaià travessés l'Atlàntic per fitxar pel Barça dos dies abans d'un clàssic contra el Madrid. Ídol a Amèrica, el seu futbol no va funcionar a Europa. I tres mesos i set partits després, Romerito deixaria el club blaugrana. Després de penjar les botes, s'obriria camí en la política.

Des del 2001, Julio César Romero és regidor municipal de la seva Luque natal, una ciutat de l'àrea metropolitana de la capital Asunción. "M'encanta la política. Sempre hi he estat involucrat. M'agrada sobretot fer de relacions públiques", afirma. Denuncia la "inseguretat i els problemes que pateix el país, sobretot en l'àmbit laboral". I no descarta presentar-se més endavant com a candidat a la presidència de la República. De notorietat i carisma, no n'hi falten.

A banda de la seva tasca a l'administració, l'exfutbolista, de 49 anys, és agent de duanes, té negocis personals i es dedica a la formació dels joves a través de l'esport. Segueix sent un personatge molt popular a la seva terra. Recentment va participar en un *reality show* musical. La seva passió pel rock ve de lluny i no ho dissimula. Una vegada, en un concert multitudinari de la banda Revólver va pujar a l'escenari per cantar unes estrofes de la cançó *Siete hermanos y un misil*. Els prop de 40.000 assistents van vibrar. Per als més joves és un mirall, un dels millors futbolistes paraguaians que han vist mai.

Despunta als Estats Units i al Brasil

Es va donar a conèixer al Mundial juvenil del 1979, a Tòquio. Amb 1,60 metres d'alçada i 61 quilos de pes (d'aquí el diminutiu del seu sobrenom), va ser considerat el millor jugador del torneig juntament amb un altre *menut* del qual se sentiria molt a parlar, Diego Armando Maradona i el blaugrana Rojo. Aquella actuació li va facilitar el fitxatge pel Cosmos de Nova York. En el *soccer* va aconseguir èxits importants i va conèixer un Johan Cruyff que es trobava en l'ocàs de la seva trajectòria de jugador. El 1984 s'enrolaria al Fluminense brasiler, on va assolir el seu millor rendiment. La seva aportació en l'únic campionat fins ara del Flu el va elevar fins a la categoria de llegenda de l'entitat.

Paral·lelament, al març del 1989, el primer projecte de Cruyff al Barça cremava les últimes opcions de prendre-li el títol al Madrid. A quatre punts dels blancs —llavors les victòries en valien dos— i amb un José Mari Bakero gens respectat per les lesions, el club català buscava un reforç en atac. Sonaven amb persistència els noms de Brian Laudrup o d'Enzo Francescoli. I finalment va sorgir el de Romerito, amb un talent de sobres conegut per Cruyff i de qui hi havia bons informes des de mitjan dels 80. La seva va ser una contractació llampec. "Va anar tot molt ràpid. Crec que era un dimecres i, quan es va acabar l'entrenament, el president del Fluminense em va dir que tenia un avió a punt per viatjar a Barcelona. Jo no volia marxar, però els dirigents em van convèncer", recorda el paraguaià.

ÉS REGIDOR MUNICIPAL DE LA SEVA LUQUE NATAL I, PER POPULARITAT, APUNTA ALT

Arribada atrafegada

Així, el dijous 29 de març, després d'un empat a tres amb l'Atlètic de Madrid en Copa, el club anunciava la incorporació d'un tercer estranger: Julio César Romero, *Romerito*. Va ser arribar i moldre. Revisió mèdica, presentació, entrenament i... clàssic. Tot en menys de 48 hores. Sense cap procés d'adaptació. En un dissabte en què Josep Lluís Nuñez va ser reelegit com a president, Barça i Madrid empataven a zero al Camp Nou. Un dels indiscutibles protagonistes del duel va ser Romerito. La gran sorpresa en l'onze titular culer va tenir una clara oportunitat que hauria canviat el signe del matx i segurament de la Lliga.

En la imatge de l'esquerra, Romerito, el dia de la seva presentació com a nou jugador del Barça. Era el 31 de març del 1989 i tenia 28 anys. L'endemà debutaria oficialment contra el Madrid al Camp Nou. A la dreta es pot veure Julio César Romero en l'actualitat. La tasca política ocupa bona part del seu temps. De tota manera, de tant en tant, s'enfunda la samarreta de la selecció paraguaiana i fa uns tocs a la pilota. Assegura que no ha perdut l'habilitat.

Segons ell, "l'estadi no em va impressionar perquè ja havia jugat en altres grans escenaris com Maracana o l'Azteca, però va ser molt emocionant. Crec que em va sortir un bon partit, llàstima que no vaig marcar la bona ocasió que vaig tenir. Va ser una centrada de Txiki Begiristain que vaig rematar amb el cap i el porter Buyo la va poder atrapar".

No es pot dir que el seu pas per la Ciutat Comtal estigués acompanyat per la sort. Romerito explica: "Després del Madrid, vaig jugar molt bé contra el Saragossa i el Valladolid, fins que em vaig lesionar". Curiosament, en els seus tres primers compromisos amb el Barça, l'equip va repetir marcador: 0-0. Ironies del destí, en l'enfrontament posterior al seu KO, els blaugrana van golejar l'Oviedo per 7-1. Aquests resultats van despertar l'escepticisme de l'afició entorn del fitxatge. "Em sembla que Cruyff em va portar perquè marcava molts gols". Sobre l'holandès, afegeix: "El vaig conèixer com a jugador. Era molt seriós com a persona i un molt bon tècnic. Tot el que va guanyar és per alguna cosa. És un gran que mereix ser admirat com a tal".

ES VA ACOMIADAR AMB UN GOL, L'ÚNIC QUE VA MARCAR EN SET PARTITS

Es va perdre quatre jornades i va reaparèixer en el tram final de la competició. El Barça ja era campió de la Recopa i tenia escasses possibilitats d'aixecar cap més títol. Romerito no havia estat inscrit en competició europea i va disputar els últims quatre partits com a culer a la Lliga. Va signar el seu únic gol en el seu comiat, al Camp Nou contra el Màlaga (4-0), encara que aquell 25 de juny és més recordat per l'emotiu adéu a Gary Lineker. Una vegada més, l'instant de glòria li havia arribat en el moment més inoportú.

S'havien consumit tres dels mesos més intensos de la seva insòlita vida. "Vaig poder descobrir la ciutat, la seva gent, el club més ben organitzat del món i uns companys molt bons que em van ajudar moltíssim". Per això valora l'experiència des d'una doble vessant: "Em va quedar un regust amarg futbolísticament, m'hauria agradat jugar més partits. En l'aspecte personal, va ser molt bonic".

Quan va deixar el Barça, Romerito continuaria la seva carrera professional a Mèxic i al continent sud-americà, on conserva intacte el seu prestigi. Cal recordar que Pelé el va escollir entre els 125 millors futbolistes vius de la història. És l'únic paraguaià de la llista. Es va retirar el 1998, a l'Sporting Luqueño, l'equip en què va sorgir. Un any més tard, amb motiu del centenari del FC Barcelona, Romerito va entregar al club la Medalla d´Honor al Mèrit de la República del Paraguai. Es tracta d'un guardó d'un valor superlatiu al seu país. "Per tot el que vaig viure, el Museu i la gent del Barça es mereixien el millor reconeixement". És el llegat d'una estrella fugaç que no va brillar al Camp Nou.

InfoSocial de "la Caixa"

Informatiu de l'Obra Social "la Caixa" - Desembre de 2009

www.laCaixa.es/ObraSocial

Treballem per una infància amb més oportunitats

Un somriure, la millor medicina

L'any 2002, l'Obra Social "la Caixa" va posar en marxa la primera CiberCaixa Hospitalària a l'Hospital Vall d'Hebron a Barcelona. En aquests espais lúdics i educatius, situats a l'àrea maternoinfantil de l'hospital i dinamitzats per voluntaris, els nens disposen d'una sala d'ordinadors amb material informàtic i audiovisual, una zona de joc i una altra de destinada a la lectura. Aquest entorn estimulant afavoreix la relació entre els nens i amb els familiars, així com el seu desenvolupament social i afectiu.

El 5 de novembre passat es va inaugurar la CiberCaixa número 64 a l'Hospital de Sant Pau a Barcelona.

Una bona atenció després de classe

Molts pares de famílies de col·lectius fràgils socialment no tenen recursos per facilitar activitats extraescolars als seus fills mentre ells treballen.

Per ajudar a conciliar la vida laboral i la familiar dels pares, l'Obra Social "la Caixa" ha creat les CiberCaixa Quedem després de classe. Uns espais ludicoeducatius, dissenyats per a nens i nenes d'entre 3 i 12 anys, on poden trobar ordinadors amb accés a internet, llibres i equips audiovisuals, a més de jocs i materials per als més petits.

Els professionals que dinamitzen el centre tenen la formació adequada per acompanyar els infants en les diferents activitats, potenciant-ne el desenvolupament cognitiu, afectiu i social.

Actualment hi ha 39 CiberCaixa en diverses ciutats espanyoles.

L'esport i la solidaritat es donen la mà

El mes de setembre passat es va celebrar el primer Fòrum Internacional d'Entitats d'Acció Social vinculades als programes Xarxa Internacional de Centres Solidaris (XICS) i Jornades d'Esport Solidari (JES), promoguts per l'Obra Social "la Caixa" i la Fundació Futbol Club Barcelona.

Van participar a la trobada representants de diverses entitats socials vinculades a CaixaProinfància, el programa de superació de la pobresa infantil de l'Obra Social "la Caixa", així com dos educadors de cada XICS promogut per la Fundació FC Barcelona.

Durant la cloenda, l'Obra Social va lliurar 150.000 euros que es destinaran al primer centre XICS a Catalunya, situat a Santa Coloma de Gramenet. Aquest espai té com a objectiu fomentar l'esport com a element d'inclusió social per a infants d'entre 6 i 16 anys de famílies amb pocs recursos.

El conveni entre les dues institucions comprèn diferents tipus d'accions educatives i divulgatives relacionades amb l'esport. Totes, amb l'objectiu de treballar pel benestar dels menors.

Gràcies a la col·laboració amb la Fundació FC Barcelona, l'Obra Social "la Caixa" ofereix més oportunitats als nens amb menys recursos.

CaixaProinfància, més de 100.000 infants atesos al nostre país

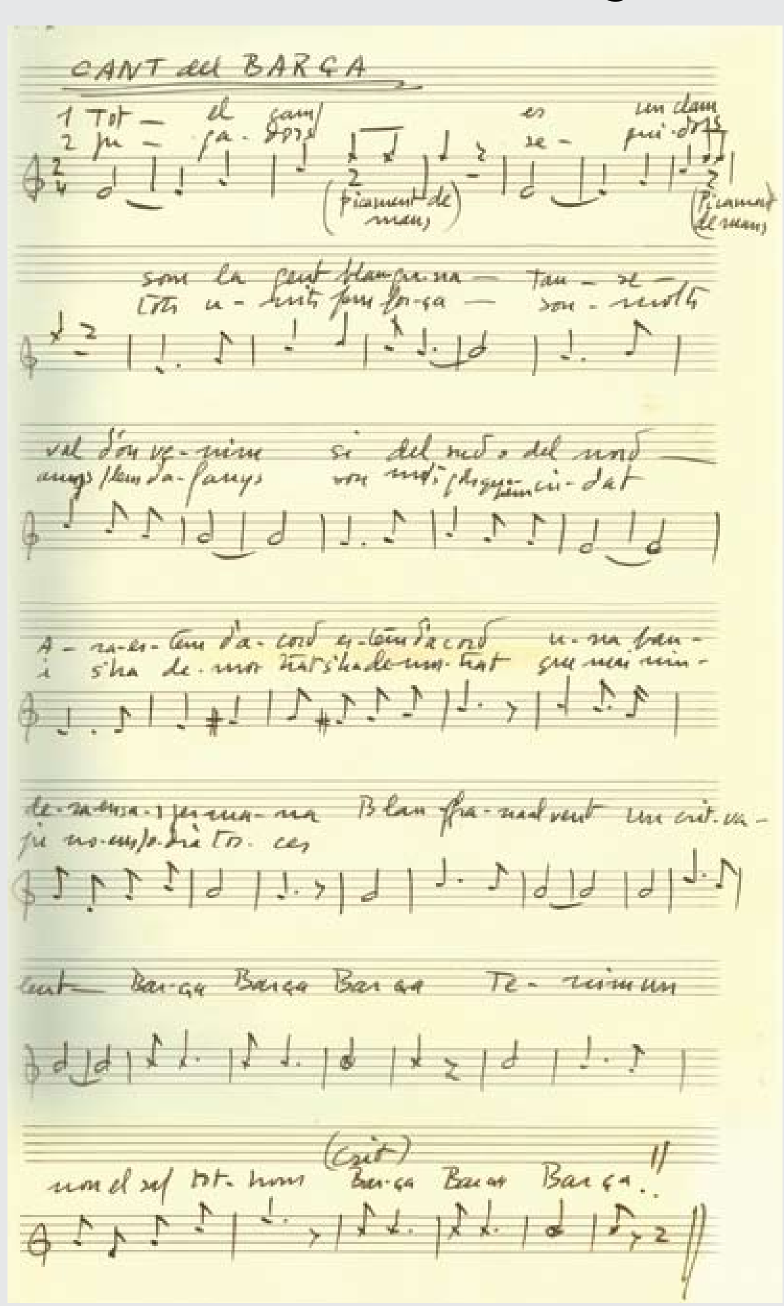

A Espanya encara hi ha famílies amb fills menors que viuen en situació de pobresa relativa. Amb l'objectiu de trencar la transmissió de la pobresa de pares a fills, l'Obra Social "la Caixa" impulsa i coordina el programa CaixaProinfància a través de més de 280 entitats socials que treballen en xarxa. Aquestes associacions són les encarregades d'implantar el programa en els diferents territoris en què actuen, amb la finalitat d'ajudar aquests menors en risc d'exclusió social.

CaixaProinfància contribueix a la promoció socioeducativa dels nens i les nenes mitjançant ajuts adreçats a reforç educatiu, suport psicològic, campaments infantils i escoles d'estiu. Perquè l'entorn on creix el menor en determina el desenvolupament com a persona i, en conseqüència, les perspectives de futur.

L'Obra Social "la Caixa" coordina una xarxa de 280 entitats que lluiten contra la pobresa infantil.

Música per al 'Cant del Barça'

T Carles Santacana

De manera solemne a l'estadi, o de manera més informal a molts altres llocs, el *Cant del Barça* s'ha convertit en un himne que sona constantment. La lletra hi aporta el contingut, però la música aconsegueix un ritme que s'encomana. El tresor que podeu veure avui és la partitura original que va presentar Manuel Valls al concurs que havia de triar la millor música, escrita per la mà del mestre. Els membres del jurat hi van introduir algun petit retoc per accentuar més el ritme sincopat del que ha esdevingut el nostre himne.

Te'l mereixes. Aquest Nadal, el millor Barça, el millor regal

Tria selecta. Cada dia veuràs els millors partits del Barça

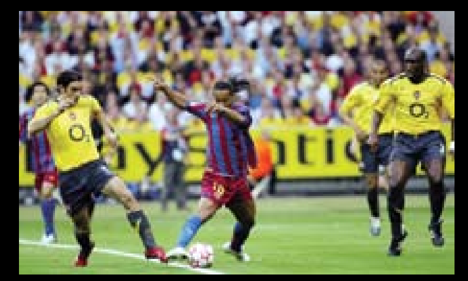
EL DIA 23, A LES 18 H, EL 5 A 2 A L'OLYMPIQUE DE LIÓ

EL DIA 24, A LES 12 H, EL VALÈNCIA-BARÇA DEL 93

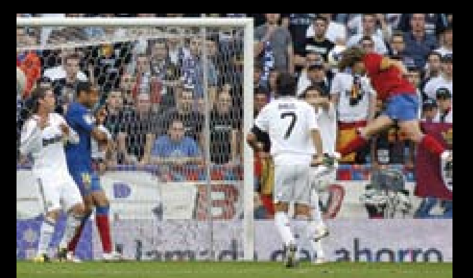
EL DIA DE NADAL, A LES 19 H, LA FINAL DE ROMA

PER SANT ESTEVE, A LES 12 H, LA FINAL DE PARÍS

EL DIA 31, A LES 18 H, EL CHELSEA-BARÇA DEL 2006

PER CAP D'ANY, A LES 23 H, EL 2 A 6 DEL BERNABÉU

I TAMBÉ,

CADA DIA A LES 14 H I A LES 15 H, EL 'BARÇA NOTÍCIES'

A LES TARDES, A LES 15.30 H, LA SÈRIE COMPLETA DEL 'RECORDA, MÍSTER'

I EL DIA DE NADAL A LES 21 H 'MESSI, DE NEN A CRAC', VISIÓ INÈDITA DE L'EVOLUCIÓ DE LEO

WEMBLEY, PARÍS, ROMA,EL BERNABÉU... NOMÉS A LA TELEVISIÓ DEL TRIPLET

Barça TV

Els millors regals blaugrana!

349 €

***Netbook* FC Barcelona.**
La passió que va sempre amb tu

Ja és a la venda el *netbook* oficial del FC Barcelona. A més de comptar amb l'equipament de tot un campió, inclou continguts exclusius en clau blaugrana com l'actualització automàtica del calendari de partits, la classificació de la Lliga i les últimes novetats del Barça, a més d'un complet arxiu multimèdia amb vídeos, àudio i fotografies dels teus ídols.

Dades tècniques

Processador	Intel® Atom™ N270
Pantalla	10,1" WSVGA (1024x600)
Memòria	1GB RAM DDR2
Disc dur	2,5" 250Gb SATA
Webcam	1,3 megapíxels
Sistema operatiu	Microsoft Windows®7 Starter
Pes	1,2 Kg

SOFTWARE
Versió d'avaluació de Microsoft ® Office Professional 2007
Suite completa de Windows Live™

CONTINGUTS FCB

Widgets i *webslices*	Rellotge 'Més que un club' Calendari dels pròxims partits Classificació de la Lliga
Estalvis de pantalla	Isaver FCB (estalvi de pantalla que actualitza continguts dinàmics, amb notícies i fotos des del web del FCB) Escuts històrics del FC Barcelona
Accessos	Botiga *on-line* FC Barcelona Calendari de partits *Ticketing* Zona Fan, Webjunior, socis
Multimèdia i emoticones	Video, àudio i fotografies del FC Barcelona Emoticones de Windows Live™ Messenger

Oferta Visa Barça

El *netbook* també es pot comprar a terminis a www.compraestrella.es. I si es paga amb la Visa Barça, es pot pagar còmodament en 3 mesos sense interessos.

Oferta socis

Els socis tindran una promoció especial en la compra del seu *netbook* i rebran a casa seva un ratolí del Barça

S'haurà de fer a través de www.fcbarcelona.cat (secció Socis).

On es pot comprar

www.fcbarcelona.cat / www.compraestrella.es
Les botigues Beep, PC Box i PC Coste

Informa-te'n aquí:

www.fcbnetbook.cat

LLIBRE SOLIDARI

BARÇA, EL MILLOR ANY DE LA NOSTRA VIDA
Amb imatges mai vistes del vestidor
10% dels ingressos es destinaran als projectes XICS de la Fundació
39 €

TARGETA REGAL (ENTRADES)
Punts de venda:
Centres Opencor
50 €

CÒMIC OFICIAL DEL BARÇA
Des del 1899 fins al triplet 2008-09
17 €

A partir del **22** de desembre

El patge reial us espera a la Megastore per recollir la vostra carta als Reis i obsequiar-vos amb un regal blaugrana!

CASCOS
40.89 €

FUNDA REFRIGERANT
12.60 €

RELLOTGE VICEROY TRICAMPIONS
129 €

USB DIGITAL SPEAKER
28.5 €

BOSSA ESCOLAR
16.10 €

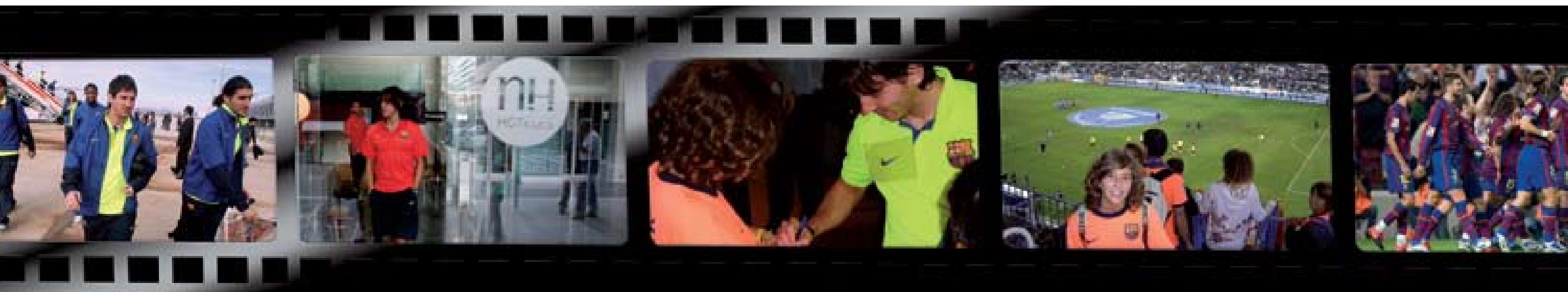
www.shop.fcbarcelona.com: 10% de descompte per als socis

Tambe pots fer les compres d'una manera fàcil sense moure't de casa a través del lloc web de la botiga

Megastore Camp Nou i xarxa de botigues oficials: 5% de descompte per als socis

Carnet 2010: premis a la teva fidelitat

Arriba el final d'any i els socis han de renovar el carnet per al 2010. Enguany aquesta gestió permet guanyar premis molt atractius, que farà que el soci visqui de més a prop el Barça. El FC Barcelona vol premiar la fidelitat que any rere any els socis dipositen en el club i els ofereix l'opció de participar en un sorteig i guanyar regals exclusius.

El primer premi és espectacular: el guanyador podrà viure en directe tota la segona volta de la Lliga, tant els partits de casa com els de fora, totalment de franc. L'obsequi són dues entrades per a tots els partits que es juguin al Camp Nou, i també dues entrades per als enfrontaments que el Barça jugui fora de casa. En aquest últim cas, a més de les localitats, el guanyador també tindrà de forma gratuïta una nit d'hotel NH per a dues persones i el desplaçament fins a la ciutat.

A banda del primer premi, també se sorteja un segon obsequi d'allò més exclusiu. El guanyador s'endurà un projector i una pantalla Hitachi, juntament amb un nevera Smeg plena de begudes de Font d'Or, Estrella Damm, Free Damm, Coca-cola i Fanta per a tot l'any. I això no és tot, ja que el premiat tindrà una subscripció gratuïta a plataformes digitals per veure tots els partits del Barça des de casa. Per poder optar a un d'aquests premis, cal haver renovat el carnet de soci per al 2010 i inscriure's al sorteig a partir del 20 de desembre a la secció Socis del lloc web del club, www.fcbarcelona.cat.

AGENDA

DESEMBRE

Barcelona Teatre Musical
La Bella y la Bestia
40% descompte per als socis
Fins al 24 de gener
Truqueu al 902 200 920.

Teatre Poliorama
La Màgia dels Ki Kids
50% descompte per als socis
28, 29 i 30 de desembre a les 12.30 h.

Museu de la Música
Durant tot el mes de desembre
i gener els socis poden visitar-lo
a partir de 3 euros. Socis menors
de 16 anys, gratuït.

Auditori del Fòrum
El trencanous de Txaikovski
25% descompte per als socis
23 de desembre a les 21 h.

La gran nit del gospel
25% descompte per als socis
25 de desembre a les 20 h.

L'Auditori
Gran concert d'Any Nou
25% descompte per als socis
29 de desembre a les 20 h.

GENER

Teatre Romea
Paganini
11 euros per als socis
14 de gener
Truqueu al 902 33 22 11.

Gran Teatre del Liceu
La gran noche de la música española
25% descompte per als socis
6 de gener a les 19 h.

MÉS INFORMACIÓ
902 1899 00
www.fcbarcelona.cat
oab@fcbarcelona.cat

Ser soci, el millor regal de Nadal

No hi pot haver un regal millor per a un barcelonista que fer-lo soci del FC Barcelona. I ara, amb les festes de Nadal a la cantonada, aquest obsequi es converteix en la millor opció. Per això el club posa en marxa una promoció de Nadal en què les noves altes de socis rebran fantàstics regals juntament amb el carnet de soci. Fins al 5 de gener, vigília de la nit de Reis, els nou socis s'enduran gratis una bossa de viatge, en el cas de les altes sèniors, una pilota per a les altes infantils i una minipilota per als nous socis alevins. Com sempre, aquests regals addicionals

s'afegeixen als que el club ja obsequia habitualment, com ara una bossa d'esports, els Estatuts del FC Barcelona, un diploma i la insígnia de bronze. Els més menuts de tots, els nadons, també poden fer-se socis acabats de néixer. En aquest cas, a més del carnet rebran una cistella nadó amb productes especials per a ells.

Tramitar l'alta de soci és molt senzill. Es pot fer trucant al telèfon del club, 902 1899 00, a través del lloc web del club, www.fcbarcelona.cat –dins la secció Socis–, o bé presencialment a l'Oficina d'Atenció al Barcelonista (OAB) situada al Camp Nou. La quota anual per als socis sèniors (majors de 15 anys) és de 155 euros, per als infantils (de 6 a 14 anys) és de 75 euros, i per als socis alevins (d'1 a 5 anys) i nadons (de 0 a 1 any) és de 37 euros.

Guanyadora de la felicitació de Nadal

Alba Giralt i Comas, sòcia número 127517, és la guanyadora de la V Mostra de Nadales Blaugrana. El seu dibuix s'ha convertit en la felicitació oficial que el club enviarà als socis i amics del Barça, així com als jugadors i entrenadors. Tant la nadala de l'Alba, escollida per la il·lustradora Pilarín Bayés, com els dibuixos finalistes es passaran pel videomarcador del Camp Nou. A més, totes les felicitacions s'exposaran al club del 13 de desembre al 8 de gener perquè tothom les pugui veure.

Es busca família culer

Aquest Nadal el web FCBJunior.cat s'ha proposat trobar la família més culer. Des de començaments de desembre el web júnior del Barça fa una crida a tots els barcelonistes perquè enviïn fotografies que demostrin que la seva família és la més culer de totes. Des de besavis, avis, pares, néts, gos, amics inseparables, veïns... Tots són benvinguts al concurs Es busca la família culer. Per participar-hi s'ha de ser menor d'edat o un *talp*. L'objectiu és fer un gran mosaic visual de les famílies del Barça. D'entre totes les imatges rebudes es triaran les millors, que tindran càmeres digitals del FC Barcelona de la marca Ingo com a premi. Els guanyadors que a més siguin socis del Barça rebran un regal blaugrana.

Aquest és un dels concursos que la FCBJunior té en marxa, com ara el Fes de Pep! o el Fes de reporter del Palau per un dia. Tots els pots descobrir al lloc web www.fcbjunior.cat.

Els socis tenen avantatges en la compra o utilització dels serveis de patrocinadors i empreses col·laboradores. Treu partit al teu carnet!

10 %

Descompte en totes les assegurances de Regal de nova contractació: Regal auto, Regal moto, Regal llar

- Truca al 902 300 221 i indica que ets soci del FC Barcelona www.regal.es
  O bé entra al web del club, a les ofertes especials de socis

GRANS DESCOMPTES

sobre les tarifes generals en el lloguer de vehicles

- Codi client per als socis del FC Barcelona: 4402115
  Més informació al 902 100 101

Des de 10 %

Descompte en serveis de reprografia i impressió gràfica en qualsevol de les seus d'Artyplan

- Presentant el carnet de soci. www.artyplan.com

Per només 69 €

Emporta't una màquina de cafè d'última generació (valorada en 200 €), per la compra del primer lot monodosi de cafè i te.

- Truca al 902 222 216 o visita www.aevending.com

Gaudeix d'una SUBSCRIPCIÓ ANUAL GRATUÏTA

El quiosc digital de les revistes en català.

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat d'Ofertes especials

SMS NOMÉS PER TOTA LA TEMPORADA 6 €

Servei d'alertes SMS complet exclusiu socis. Rep totes les alertes dels horaris, alineació i resultat dels partits fins al final de temporada

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat Nou servei d'alertes

NETBOOK REGAL D'UN EXCLUSIU MOUSE ÒPTIC

Amb la compra del netbook oficial, només per ser soci t'enduràs de regal un exclusiu mouse òptic del FC Barcelona.

- Entra a www.fcbarcelona.cat (secció Socis) a l'apartat d'Ofertes especials

Tot el camp

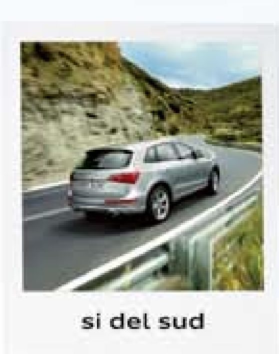
és un clam.

Som la gent
blaugrana.

Tant se val
d'on venim,

si del sud

o del nord.

Ara estem d'acord,

estem d'acord,

una bandera
ens agermana.

Blaugrana al vent,

un crit valent,

tenim un nom
el sap tothom:

Barça!

Barça!

Barça!

110 anys del FC Barcelona. 100 anys d'Audi. Tota una vida compartint la mateixa passió.

Audi
A l'avantguarda de la tècnica

Audi
Patrocinador Oficial
del FC Barcelona

FCBARCELONA

BRUT BARROCO
El joc de la
Seducció
THE MIRAGE
RESERVA
Freixenet
CAVA
BRUT BARROCO
MERAVELLOSAMENT COMPLEX